

Smlouva o založení Evropského společenství

Jeho Veličenstvo král Belgie, prezident Francouzské republiky, prezident Italské republiky, Její královská Výsost velkovévodkyně Lucemburska, Její Veličenstvo královna Nizozemska, prezident Spolkové republiky Německo

rozhodnutí položit základy stále užšího spojení evropských národů,

odhodláni zabezpečit společným postupem hospodářský a sociální pokrok svých zemí odstraněním překážek, které rozdělují evropský kontinent,

potvrzující za základní cíl svého úsilí neustálé zlepšování životních a pracovních podmínek svých národů,

uznávající, že odstranění stávajících překážek vyžaduje sladěný postup, aby byl zabezpečen trvalý rozvoj, vyvážený obchod a nenarušená soutěž,

snažící se posílit jednotu ekonomik svých zemí a zajistit jejich harmonický vývoj zmenšováním rozdílů mezi jednotlivými regiony a odstraněním zaostávání regionů s méně příznivými podmínkami,

přejíce si přispět společnou obchodní politikou k postupnému odstraňování omezení v mezinárodním obchodě,

hodlající potvrdit solidaritu, která spojuje Evropu a zámořské země, a přejíce si zajistit rozvoj jejich blahobytu v souladu se zásadami Charty Spojených národů,

rozhodnutí zachovat a upevnit tímto spojením svých zdrojů mír a svobody a vyzývající ostatní národy Evropy, které jejich ideál sdílejí, aby se k jejich úsilí připojily,

rozhodnutí podporovat rozvoj co nejvyšší úrovně vzdělanosti svých národů prostřednictvím co nejširšího přístupu ke vzdělání a jeho doplňování,

rozhodli se vytvořit Evropské společenství a jmenovali za tím účelem jako své zplnomocněnce

(následují jména zplnomocněnců),

kteří se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli takto:

ČÁST PRVNÍ

ZÁSADY

© Článek 1/ex-čl. 1 Založení Evropského společenství

Touto smlouvou zakládají vysoké smluvní strany mezi sebou Evropské společenství.

© Článek 2/ex-čl. 2 Úkol Společenství

Úkolem Společenství je vytvořením společného trhu a hospodářské a měnové unie, stejně jako prováděním společných politik nebo činností uvedených v člancích 3 a 4 podporovat harmonický, vyvážený a trvale udržitelný rozvoj hospodářského života, vysokou úroveň zaměstnanosti a sociální ochrany, rovné zacházení s muži a ženami, trvale udržitelný a neinflační růst, vysoký stupeň konkurenceschopnosti a konvergence ekonomické výkonnosti, vysokou úroveň ochrany a zlepšování kvality životního prostředí, zvyšování životní úrovně a kvality života, hospodářskou a sociální soudržnost a solidaritu mezi členskými státy.

© Článek 3/ex-čl. 3 Činnost Společenství

1. Činnosti Společenství zaměřené ke splnění cílů vymezených v článku 2 zahrnují za podmínek a v časovém sledu stanoveném touto smlouvou:

a) zákaz cel a kvantitativních omezení dovozu a vývozu zboží mezi členskými státy, jakož i všech ostatních opatření s rovnocenným účinkem,

b) společnou obchodní politiku,

c) vnitřní trh, charakterizovaný zrušením překážek volného pohybu zboží, osob, služeb a kapitálu mezi členskými státy,

d) opatření týkající se vstupu a pohybu osob na vnitřním trhu podle hlavy IV,

e) společnou politiku v oblasti zemědělství a rybolovu,

f) společnou politiku v oblasti dopravy,

- g) systém zajišťující nenarušování soutěže na vnitřním trhu,
- h) sblížení právních předpisů členských států v míře nutné pro náležité fungování společného trhu,
- i) podporu koordinace politik zaměstnanosti členských států s ohledem na posilování jejich účinnosti rozvíjením koordinované strategie zaměstnanosti,
- j) politiku v sociální oblasti zahrnující Evropský sociální fond,
- k) posilování hospodářské a sociální soudržnosti,
- l) politiku v oblasti životního prostředí,
- m) posilování konkurenceschopnosti průmyslu Společenství,
- n) podporu výzkumu a technologického rozvoje,
- o) podporu zřizování a rozvoje transevropských sítí,
- p) příspěvek k dosažení vysoké úrovně ochrany zdraví,
- q) příspěvek ke kvalitě vzdělání a výchovy a k rozkvětu kultur členských států,
- r) politiku v oblasti rozvojové spolupráce,
- s) přidružení zámořských zemí a území za účelem zvýšení obchodu a společné podpory hospodářského a sociálního rozvoje,
- t) příspěvek k posílení ochrany spotřebitele,
- u) opatření v oblasti energie, civilní ochrany a turistiky.

2. Ve všech činnostech uvedených v tomto článku usiluje Společenství o to, aby se odstraňovaly nerovnosti a podporuje rovné zacházení s muži a ženami.

© Článek 4/ex-čl. 3a Zásady hospodářské a měnové politiky

1. Činnosti členských států a Společenství zaměřené ke splnění cílů vymezených v článku 2 zahrnují za podmínek a v časovém sledu stanoveném touto smlouvou přijetí hospodářské politiky, založené na úzké koordinaci hospodářských politik členských států na vnitřním trhu a na vymezení společných cílů, a uskutečňují se v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

2. Souběžně s tím tyto činnosti zahrnují za podmínek, v časovém sledu a v souladu s postupy stanovenými v této smlouvě neodvolatelné stanovení měnových kursů vedoucí k zavedení jednotné měny ECU, formulování a provádění jednotné měnové a devizové politiky, jejímž prvořadým cílem je udržet cenovou stabilitu a bez újmy tomuto cíli podporovat obecné hospodářské politiky ve Společenství v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

3. Tyto činnosti členských států a Společenství nutně vyžadují dodržování následujících vůdčích zásad: stabilní ceny, zdravé veřejné finance a měnové podmínky a dlouhodobě udržitelná platební bilance.

© Článek 5/ex-čl. 3b Zásada subsidiarity a proporcionality

Společenství jedná v mezích pravomocí svěřených mu touto smlouvou a cílů v ní stanovených.

V oblastech, které nespádají do jeho výlučné působnosti, vyvíjí v souladu se zásadou subsidiarity Společenství činnost jen tehdy a potud, pokud cíle navrhované činnosti nemohou být uspokojivě dosaženy členskými státy a mohou být z důvodů rozsahu či účinků navrhované činnosti lépe dosaženy Společenstvím.

Činnost Společenství nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů této smlouvy.

© Článek 6/ex-čl. 3c Požadavky ochrany životního prostředí

Požadavky ochrany životního prostředí musí být zapracovány do stanovení a provádění politik Společenství uvedených v článku 3 zejména s ohledem na podporu trvale udržitelného rozvoje.

© Článek 7/ex-čl. 4 Orgány Společenství

1. Úkoly svěřené Společenství uskutečňují:

- Evropský parlament,
- Rada,
- Komise,

- Soudní dvůr,
- Účetní dvůr.

Každý orgán jedná v mezích pravomocí svěřených mu touto smlouvou.

2. Radě a Komisi pomáhají Hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů s poradní funkcí.

xxx

© Článek 10/ex-čl. 5 Povinnosti členských států

Členské státy učiní veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků, které vyplývají z této smlouvy nebo jsou důsledkem činnosti orgánů Společenství. Usnadňují mu plnění jeho úkolů.

Zdrží se jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit uskutečnění cílů této smlouvy.

© Článek 11/ex-čl. 5a Užší spolupráce

1. Členské státy, které zamýšlejí zavést mezi sebou užší spolupráci, mohou být, s výhradou článků 43 a 44 Smlouvy o Evropské unii, zmocněny použít orgány, postupy a mechanismy stanovené v této smlouvě, pokud zamýšlená spolupráce:

- a) se netýká oblastí, které jsou ve výlučné působnosti Společenství;
- b) neovlivňuje politiky, akce a programy Společenství;
- c) se netýká občanství Unie a nediskriminuje mezi státními příslušníky členských států;
- d) nepřekračuje pravomoci svěřené Společenství touto smlouvou a
- e) nepředstavuje diskriminaci nebo omezení obchodu mezi členskými státy a nenarušuje podmínky soutěže mezi členskými státy.

2. Zmocnění podle odstavce 1 udělí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise po konzultaci s Evropským parlamentem.

Prohlásí-li člen Rady, že z důležitých důvodů národní politiky, které musí uvést, zamýšlí být proti udělení zmocnění kvalifikovanou většinou, hlasování se nekoná. Rada může požadovat kvalifikovanou většinou, aby záležitost byla postoupena k jednomyslnému rozhodnutí Radě zasedající ve složení šéfů států a vlád.

Členské státy, které zamýšlejí zavést užší spolupráci podle odstavce 1, mohou adresovat žádost Komisi, která může předložit Radě odpovídající návrh. Nepředloží-li Komise návrh, informuje

dotčené státy o důvodech, proč tak neučinila.

3. Členský stát, který se hodlá připojit ke spolupráci podle tohoto článku, to sdělí Radě a Komisi, která k tomu do tří měsíců po obdržení takového sdělení sdělí Radě své stanovisko. Do čtyř měsíců ode dne sdělení rozhodne Komise o dané záležitosti a případných konkrétních úpravách, které považuje za nutné.

4. Právní akty a rozhodnutí nutné k provedení činností v rámci spolupráce podléhají příslušným ustanovením této smlouvy, pokud tento článek nebo článek 43 a 44 Smlouvy o Evropské unii nestanoví jinak.

5. Tento článek se nedotýká protokolu o začlenění Schengenského systému do rámce Evropské unie.

© Článek 12/ex-čl. 6 Zákaz diskriminace

V rámci předmětu úpravy této smlouvy, aniž by byla dotčena její zvláštní ustanovení, je zakázána diskriminace z důvodů státní příslušnosti.

Rada může postupem podle článku 251 přijímat pravidla zakazující takovou diskriminaci.

xxx

© Článek 14/ex-čl. 7a Vnitřní trh

1. V souladu s ustanoveními tohoto článku a článků 15, 26, 47 odstavec 2, 49, 80, 93 a 95 a aniž by tím byla dotčena ostatní ustanovení této smlouvy Společenství přijme opatření s cílem postupně do 31. prosince 1992 vytvořit vnitřní trh.

2. Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, ve kterém je v souladu s ustanoveními této smlouvy zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu.

3. Rada stanoví na návrh Komise kvalifikovanou většinou směry a podmínky nezbytné k zajištění vyváženého postupu ve všech příslušných sektorech.

xxx

ČÁST DRUHÁ

OBČANSTVÍ UNIE

© Článek 17/ex-čl. 8 Občanství Unie

1. Tímto se zavádí občanství Unie. Každá osoba, která má státní příslušnost členského státu, je občanem Unie. Občanství Unie nenahrazuje, nýbrž doplňuje státní příslušnost členského státu.

2. Občané Unie požívají práv poskytnutých jim touto smlouvou a podléhají povinnostem jí uloženým.

© Článek 18/ex-čl. 8a Svoboda pohybu a pobytu

1. Každý občan Unie má právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených v této smlouvě a v předpisech přijatých k jejímu provedení.

2. Rada může přijmout pravidla k usnadnění výkonu práv uvedených v odstavci 1. Pokud tato smlouva nestanoví jinak, rozhoduje Rada jednomyslně postupem podle článku 251.

© Článek 19/ex-čl. 8b Volební právo

1. Každý občan Unie pobývající v členském státu, jehož není státním příslušníkem, má právo volit a být volen v obecních volbách v členském státu, v němž pobývá, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu. Výkon tohoto práva podléhá podrobné úpravě jednomyslně přijaté Radou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem; tato úprava může stanovit výjimky tam, kde je to odůvodněno specifickými problémy některého členského státu.

2. Aniž by tím byl dotčen odstavec 4 článku 190 a pravidla přijatá k jeho provedení, každý občan Unie pobývající ve členském státu, jehož není státním příslušníkem, má právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu v členském státu, v němž pobývá, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu. Výkon tohoto práva podléhá podrobné úpravě jednomyslně přijaté Radou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem; tato úprava může stanovit výjimky tam, kde je to odůvodněno specifickými problémy některého členského státu.

© Článek 20/ex-čl. 8c Diplomatická ochrana

Každý občan Unie má na území třetí země, ve které členský stát, jehož je státním příslušníkem, nemá své zastoupení, právo na ochranu diplomatickými nebo konzulárními orgány kteréhokoli členského státu za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu. Členské státy sjednají nezbytná pravidla a zahájí mezinárodní jednání potřebná pro zajištění této ochrany.

© Článek 21/ex-čl. 8d Petiční právo

Každý občan má petiční právo k Evropskému parlamentu v souladu s článkem 194.

Každý občan se může obracet na ombudsmana ustanoveného v souladu s článkem 195.

Každý občan Unie se může písemně v jednom z jazyků uvedených v článku 314 obracet na každý orgán nebo instituci, které jsou uvedeny v tomto článku nebo v článku 7, a má právo na odpověď ve stejném jazyce.

© Článek 22/ex-čl. 8e Povinnost Komise podávat zprávy

Komise podá každé tři roky zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru o provádění ustanovení této části. Tato zpráva přihlédně k vývoji Unie.

Na tomto základě a aniž by byla dotčena ostatní ustanovení této smlouvy může Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem přijmout pravidla k posílení nebo rozšíření práv stanovených v této části, která členským státům doporučí k přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

ČÁST TŘETÍ

POLITIKY SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ

© Článek 23/ex-čl. 9 Celní unie

1. Společenství je založeno na celní unii, která pokrývá veškerý obchod zbožím a která zahrnuje jak zákaz vývozních a dovozních cel a všech dávek s rovnocenným účinkem mezi členskými státy, tak i přijetí společného celního sazebníku ve vztahu k třetím zemím.

2. Ustanovení článku 25 a kapitoly 2 této hlavy se týkají výrobků, které mají svůj původ v členských státech, jakož i těch výrobků pocházejících z třetích zemí, které jsou v členských státech ve volném oběhu.

© Článek 24/ex-čl. 10 Volný pohyb zboží

Za výrobky ve volném oběhu v členském státu se pokládají ty výrobky pocházející ze třetích zemí, u kterých byly v tomto členském státu splněny dovozní náležitosti a zaplacená cla a dávky s rovnocenným účinkem a u kterých nebyla provedena ani úplná, ani částečná refundace těchto cel a dávek.

Kapitola 1

Celní unie

© Článek 25/ex-čl. 12 Zákaz vnitřních cel

Dovozní a vývozní cla a dávky s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázány. Tento zákaz se vztahuje i na cla fiskální povahy.

© Článek 26/ex-čl. 28 Společný celní sazebník

Sazby společného celního sazebníku stanoví Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

© Článek 27/ex-čl. 29 Úkoly Komise

Při plnění úkolů, které jí byly svěřeny na základě této kapitoly, Komise vychází:

- a) z nutnosti podporovat obchod mezi členskými státy a třetími zeměmi,
- b) z vývoje podmínek soutěže uvnitř Společenství, pokud tento vývoj vede ke zvýšení konkurenceschopnosti podniků,
- c) z požadavků zásobování Společenství surovinami a polotovary, přičemž Komise dbá o to, aby mezi členskými státy nedošlo k narušení podmínek soutěže u hotových výrobků,
- d) z nutnosti vyvarovat se vážných poruch v hospodářství členských států a zajistit racionální rozvoj výroby a rozšíření spotřeby ve Společenství.

Kapitola 2

Zákaz kvantitativních omezení mezi členskými státy

© Článek 28/ex-čl. 30 Omezení dovozu

Kvantitativní omezení dovozu jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána.

© Článek 29/ex-čl. 34 Omezení vývozu

Kvantitativní omezení vývozu jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázána.

© Článek 30/ex-čl. 36 Výjimky

Ustanovení článků 28 a 29 nevyklučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu odůvodněné veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národních kulturních statků, které mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení nesmějí však sloužit jako prostředky svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy.

xxx

HLAVA III

VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU

Kapitola 1

Pracovníci

© Článek 39/ex-čl. 48 Volný pohyb - obsah

1. Volný pohyb pracovníků uvnitř Společenství je zajištěn.

2. Volný pohyb zahrnuje, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky, zrušení jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států založené na státní příslušnosti.

3. S výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností a ochranou zdraví zahrnuje právo:

a) ucházet se o skutečně nabízená zaměstnání,

b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států,

c) pobývat v některém z členských států za účelem výkonu zaměstnání v souladu se zákony a ostatními předpisy, které upravují zaměstnání vlastních příslušníků tohoto státu,

d) zůstat na území členského státu po ukončení zaměstnání, a to za podmínek, které budou předmětem prováděcích nařízení vypracovaných Komisí.

4. Ustanovení tohoto článku neplatí pro zaměstnání ve veřejné správě.

© Článek 40/ex-čl. 49 Volný pohyb - zavedení

Rada vydá postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem směrnice nebo nařízení vymezující opatření potřebná k zavedení volného pohybu pracovníků, jak je definován v předchozím článku, a to zejména:

a) zajištěním úzké spolupráce mezi národními úřady práce,

b) odstraňováním těch administrativních postupů a praktik, jakož i lhůt stanovených pro přístup pracovníků k volným pracovním místům, vyplývajících buď z vnitrostátních právních předpisů nebo z dříve uzavřených dohod mezi členskými státy, jejichž zachování by bylo překážkou liberalizace pohybu pracovníků,

c) odstraňováním všech lhůt a jiných omezení stanovených vnitrostátními předpisy nebo dohodami dříve uzavřenými mezi členskými státy, které vytvářejí pro příslušníky jiných členských států jiné podmínky svobodné volby pracovního místa než pro příslušníky vlastní,

d) vytvořením vhodného mechanismu, který by umožňoval propojení mezi nabídkou a poptávkou na trhu pracovních sil a usnadňoval jejich vyrovnávání způsobem, který by vylučoval vážné ohrožení životní úrovně a zaměstnanosti v různých regionech a odvětvích průmyslu.

© Článek 41/ex-čl. 50 Výměna mladých pracovníků

Členské státy budou v rámci společného programu podporovat výměnu mladých pracovníků.

© Článek 42/ex-čl. 51 Opatření v oblasti sociálního zabezpečení

Rada přijme postupem podle článku 251 v oblasti sociálního zabezpečení opatření, která jsou nezbytná k zajištění volného pohybu pracovníků; za tímto účelem Rada učiní úpravy, které pracovníkům a jejich oprávněným rodinným příslušníkům zajistí:

a) pro účely vzniku a trvání nároků na dávky, jakož i pro výpočet jejich výše, započítávání všech dob splněných podle práva členských států,

b) vyplácení dávek osobám sídlícím na území členských států.

Rada se v rámci postupu podle článku 251 usnáší jednomyslně.

Kapitola 2

Právo podnikání

© Článek 43/ex-čl. 52 Svoboda podnikání (usazování)

V rámci níže uvedených ustanovení jsou omezení svobody podnikání pro příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého zakázána. Stejně tak jsou zakázána omezení při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností společností jednoho členského státu na území státu druhého.

Svoboda podnikání zahrnuje právo zahajovat a provozovat samostatnou výdělečnou činnost, jakož i zřizovat a řídit podniky, zejména společnosti ve smyslu článku 48 pododstavec 2 za podmínek stanovených pro vlastní příslušníky právem států, kde dochází k podnikání, pokud ustanovení kapitoly o pohybu kapitálu nestanoví jinak.

© Článek 44/ex-čl. 54 Směrnice k dosažení svobody podnikání

1. K dosažení svobody podnikání v určitém oboru vydá Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem směrnice.

2. Rada a Komise plní povinnosti, které pro ně vyplývají z předchozích ustanovení zejména tím, že:

a) se zpravidla přednostně zabývají takovými obory činnosti, v nichž svoboda podnikání zvláště významně přispívá k rozvoji výroby a obchodu,

b) zajišťují úzkou spolupráci mezi příslušnými orgány státní správy členských států, aby zjistily specifické situace v různých oborech činnosti uvnitř Společenství,

c) odstraňují administrativní postupy a praktiky, které vyplývají z vnitrostátních právních předpisů nebo z dohod uzavřených v minulosti mezi členskými státy a jejichž další zachování by bylo překážkou svobodě podnikání,

d) zajišťují, aby pracovníci jednoho členského státu zaměstnaní na území jiného členského státu mohli na tomto území zůstat za účelem výkonu samostatné výdělečné činnosti, splňují-li podmínky, které by museli splňovat, kdyby vstupovali do tohoto státu s úmyslem takovou činnost zahájit,

e) umožňují příslušníkům jednoho členského státu nabývat a užívat nemovitý majetek na území jiného členského státu, pokud tím nejsou dotčeny zásady stanovené v článku 33 odstavec 2,

f) postupně odstraňují omezení svobody podnikání v každém oboru činnosti, který přichází v úvahu, a to jak pokud jde o podmínky zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností, tak i pokud jde o podmínky vstupu pracovníků mateřského podniku do řídicích nebo dozorčích orgánů těchto zastoupení, poboček nebo dceřiných společností,

g) v míře nezbytné k dosažení jejich rovnocennosti koordinují záruky, které jsou pro ochranu zájmů společníků, akcionářů i třetích osob vyžadovány v členských státech od společností ve smyslu článku 48 pododstavec 2,

h) kontrolují nenarušování podmínek podnikání podporami poskytovanými členskými státy.

© Článek 45/ex-čl. 55 Výkon veřejné moci

Ustanovení této kapitoly se v členských státech nevztahují na činnosti, které jsou v příslušném členském státu spjaty, i když jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

Rada na návrh Komise může kvalifikovanou většinou stanovit, že na určité druhy činností se ustanovení této kapitoly nevztahují.

© Článek 46/ex-čl. 56 Veřejný pořádek, veřejná bezpečnost, ochrana zdraví

1. Ustanovení této kapitoly a opatření přijatá na jejich základě nevylučují použitelnost těch ustanovení zákonů a jiných předpisů, které stanoví zvláštní režim pro cizí příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví.

2. Rada vydává postupem podle článku 251 směrnice ke koordinaci výše uvedených předpisů.

© Článek 47/ex-čl. 57 Vzájemné uznávání diplomů

1. Za účelem usnadnění zahajování a provozování činností samostatně výdělečných osob vydá Rada postupem podle článku 251 směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.

2. Za stejným účelem vydá Rada postupem podle článku 251 směrnice ke koordinaci zákonů a jiných předpisů členských států, které se týkají zahajování a provozování činností samostatně výdělečných osob. Rada rozhoduje v rámci postupu podle článku 251 jednomyslně o směrnících, k jejichž provedení jsou zapotřebí alespoň v jednom členském státě změny stávajících zásad obsažených v zákonech, které upravují kvalifikační požadavky a jiné podmínky přístupu fyzických osob k určitému povolání. V ostatních případech se Rada usnází kvalifikovanou většinou.

3. Pokud jde o povolání lékařská, farmaceutická a lékárnická, bude postupné odstraňování omezení záviset na koordinaci podmínek pro výkon těchto povolání v různých členských státech.

© Článek 48/ex-čl. 58 Postavení společností naroveň fyzickým osobám

Se společnostmi založenými podle práva některého členského státu, které mají své sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti uvnitř Společenství, se pro účely této kapitoly zachází stejně jako s fyzickými osobami, které jsou příslušníky členských států.

Společnostmi se rozumějí společnosti založené podle občanského nebo obchodního práva včetně společností družstevních, jakož i jiné právnické osoby veřejného nebo soukromého práva s výjimkou nevýdělečných.

Kapitola 3

Služby

© Článek 49/ex-čl. 59 Volné poskytování služeb

Podle následujících ustanovení jsou zakázána omezení volného poskytování služeb uvnitř Společenství pro příslušníky členských států, kteří podnikají v některém jiném státu Společenství než příjemce služeb.

Na návrh Komise může Rada kvalifikovanou většinou rozšířit použitelnost této kapitoly též na příslušníky třetích států, kteří poskytují služby a kteří podnikají uvnitř Společenství.

© Článek 50/ex-čl. 60 Pojem služeb

Za služby se podle této smlouvy pokládají úkony poskytované zpravidla za úplatu, pokud nejsou upraveny ustanoveními o volném pohybu zboží, kapitálu a osob.

Služby zahrnují zejména:

- a) činnosti průmyslové,
- b) činnosti obchodní,
- c) činnosti řemeslné,
- d) činnosti v oblasti svobodných povolání.

Aniž by tím byla dotčena ustanovení kapitoly týkající se práva podnikání, může poskytovatel služby za účelem jejího poskytnutí dočasně provozovat svou činnost ve státu, kde je služba poskytována, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním příslušníkům.

© Článek 51/ex-čl. 61 Služby v dopravě a pohybu kapitálu

1. Volný pohyb služeb v oblasti dopravy je upraven ustanoveními hlavy o dopravě.
2. Liberalizace bankovních a pojišťovacích služeb, které jsou spojeny s pohybem kapitálu, se uskuteční v souladu s liberalizací pohybu kapitálu.

© Článek 52/ex-čl. 63 Směrnice o službách

1. K dosažení liberalizace určitého typu služeb vydává Rada směrnice kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Evropským parlamentem.
2. Návrhy a rozhodnutí uvedené v odstavci 1 se zpravidla přednostně týkají těch služeb, které mají přímý vliv na výrobní náklady nebo jejichž liberalizace přispívá k obchodu se zbožím.

© Článek 53/ex-čl. 64 Další liberalizace

Členské státy prohlašují, že jsou připraveny přistoupit k liberalizaci služeb ve větší míře, než jsou povinny na základě směrnic vydaných podle článku 52 odstavec 1, dovolí-li jim to jejich celková hospodářská situace a situace v příslušném hospodářském odvětví.

Komise dává příslušným členským státům za tím účelem doporučení.

© Článek 54/ex-čl. 65 Přejídná úprava

Pokud omezení volného poskytování služeb nebyla odstraněna, bude je každý členský stát uplatňovat na všechny poskytovatele služeb podle článku 49 odstavec 1 bez rozdílu státní příslušnosti nebo bydliště.

© Článek 55/ex-čl. 66 Použití ustanovení o právu podnikání

Ustanovení článků 45 až 48 se použijí na otázky upravené touto kapitolou.

Kapitola 4

Kapitál a platby

© Článek 56/ex-čl. 73b Volný pohyb kapitálu a plateb

1. V rámci stanoveném touto kapitolou jsou zakázána všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.
2. V rámci stanoveném touto kapitolou jsou zakázána všechna omezení plateb mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.

© Článek 57/ex-čl. 73c Přípustná omezení

1. Ustanoveními článku 56 nejsou dotčena žádná omezení uplatňovaná vůči třetím zemím, která ke dni 31. prosince 1993 budou existovat podle vnitrostátního práva nebo práva Společenství ve vztahu k pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí, zahrnujícího přímé investice včetně investic do nemovitého majetku, podnikání, poskytování finančních služeb či přípuštění cenných papírů na kapitálové trhy.

2. Ve snaze dosáhnout cíle volného pohybu kapitálu mezi členskými státy a třetími zeměmi v co největší míře a bez újmy ostatním kapitolám této smlouvy Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijmout opatření týkající se pohybu kapitálu do a ze třetích zemí, zahrnujícího přímé investice včetně investic do nemovitého majetku, podnikání, poskytování finančních služeb či přípuštění cenných papírů na kapitálové trhy. Jednomyslností je třeba u těch opatření podle tohoto odstavce, která v oblasti liberalizace pohybu kapitálu do třetích zemí či z nich představují v právu Společenství krok zpět.

© Článek 58/ex-čl. 73d Omezení uplatňovaná jednotlivými státy

1. Ustanoveními článku 56 není dotčeno právo členských států:

a) uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován.

b) činit všechna potřebná opatření, která by zabránila porušování vnitrostátních právních předpisů, zejména v oblasti zdanění a dohledu nad finančními institucemi nebo stanovit postupy pro ohlašování kapitálových pohybů pro účely administrativní či statistické, nebo činit opatření, odůvodněná veřejným pořádkem či veřejnou bezpečností.

2. Ustanoveními této kapitoly není dotčeno uplatňování omezení práva podnikání, která jsou slučitelná s touto smlouvou.

3. Opatření a postupy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmějí však sloužit jako prostředek svévolné diskriminace či zastřeného omezování volného pohybu kapitálu a plateb, jak je definováno článkem 56.

© Článek 59/ex-čl. 73f Ochranná opatření

Pokud za výjimečných okolností pohybu kapitálu do či ze třetích zemí způsobují nebo hrozí, že způsobí vážné potíže fungování hospodářské a měnové unie, Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s EÚB na dobu nepřekračující šest měsíců učinit ochranná opatření vůči třetím zemím, jsou-li taková opatření naprosto nezbytná.

© Článek 60/ex-čl. 73g Opatření na základě společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Je-li činnost Společenství v případech předvídaných v článku 301 považována za nezbytnou, Rada může postupem podle článku 301 učinit nezbytná naléhavá opatření vůči příslušným třetím zemím, týkající se pohybu kapitálu a plateb.

2. Aniž by byl dotčen článek 297 a pokud Rada neučinila opatření podle odstavce 1, členský stát může z vážných politických důvodů a v případě naléhavosti učinit jednostranná opatření vůči třetí zemi, týkající se pohybu kapitálu a plateb. Komise a ostatní členské státy budou o takových opatřeních informovány nejpozději do dne, kdy nabudou jejich účinnosti.

Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout, že dotyčný členský stát musí taková opatření pozměnit nebo zrušit. Předseda Rady bude informovat Evropský parlament o každém takovém rozhodnutí učiněném Radou.

HLAVA IV

(ex-hlava IIIa)

VÍZOVÁ, AZYLOVÁ A PŘÍSTĚHOVALECKÁ POLITIKA A JINÉ POLITIKY

TÝKAJÍCÍ SE VOLNÉHO POHYBU OSOB

© Článek 61/ex-čl. 73i Pohyb osob; opatření; boj proti kriminalitě

K postupnému vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva přijme Rada:

a) do pěti let poté, co Amsterodamská smlouva vstoupí v platnost opatření k zajištění volného pohybu osob podle článku 14 ve spojitosti s bezprostředně s tím spjatými doprovodnými opatřeními týkajícími se kontroly na vnějších hranicích, azylu a přistěhovalectví podle článku 62 odstavce 2 a 3, a článku 63 odstavce 1 písm. a a 2 písm. a a opatření k předcházení a potírání kriminality podle článku 31 písm. e Smlouvy o Evropské unii;

b) ostatní opatření v oblastech azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích států podle článku 63;

c) opatření v oblasti justiční spolupráce v civilních věcech podle článku 65;

d) vhodná opatření k podpoře a posílení administrativní spolupráce podle článku 66;

e) opatření v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, která sledují dosažení vysokého stupně bezpečnosti předcházením a potíráním kriminality v Unii v souladu s ustanoveními Smlouvy o Evropské unii.

© Článek 62/ex-čl. 73j Vízová opatření

Rada postupem podle článku 67 do pěti let poté, co Amsterodamská smlouva vstoupí v platnost, přijme:

(1) opatření, která zajistí podle článku 14, aby osoby, občané Unie, či státní příslušníci třetích států nebyli kontrolováni při překračování vnitřních hranic;

(2) opatření ohledně překračování vnějších hranic členských států, která stanoví:

a) standardy a postupy, které členské státy musí respektovat při provádění osobních kontrol na vnějších hranicích;

b) vízové předpisy pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše 3 měsíců, zahrnující:

(i) seznam třetích států, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic musejí mít vízum, a třetích států, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni;

(ii) postupy a předpoklady pro udílení víz členskými státy;

(iii) jednotné formy víz;

(iv) pravidla pro jednotné vízum;

(3) opatření, jimiž se stanoví podmínky, za kterých státní příslušníci třetích států požívají po dobu nejvýše tří měsíců na území členských států svobodu cestování.

© Článek 63/ex-čl. 73k Azylová opatření; přistěhovalectví

Rada postupem podle článku 67 do pěti let poté, co Amsterodamská smlouva vstoupí v platnost přijme:

(1) v souladu s Úmluvou z 28. července 1951 a Protokolem z 31. ledna 1967 o postavení uprchlíků a příslušnými ostatními úmluvami opatření ohledně azylu v následujících oblastech:

a) kritéria a postupy pro určení členského státu, který je příslušný pro posuzování žádosti o azyl, kterou podal státní příslušník třetího státu v jednom z členských států;

b) minimální standardy pro přijímání uchazečů o azyl v členských státech;

c) minimální standardy pro uznání státních příslušníků třetích států za uprchlíky;

d) minimální standardy pro postup členských států při udělování či odnímání statusu uprchlíka.

(2) Opatření týkající se uprchlíků a vyhnanců v následujících oblastech:

a) minimální standardy pro přechodnou ochranu vyhnanců z třetích států, kteří se nemohou vrátit do státu svého původu a osob, které jinak potřebují mezinárodní ochranu;

b) podpora vyváženého rozdělení zátěže, která je spojena s přijímáním uprchlíků a vyhnanců a s jeho důsledky pro členské státy.

(3) Opatření ohledně přistěhovalecké politiky v následujících oblastech:

a) podmínky vstupu a pobytu a standardy pro postupy k udělení dlouhodobého víza a povolení k pobytu, včetně těch, které vedou ke spojování rodin, členskými státy;

b) nelegální přistěhovalectví a nelegální pobyt, a to včetně vrácení osob, které se zdržují v jiném členském státě nelegálně.

(4) Opatření ke stanovení práv a podmínek, za kterých státní příslušníci třetích států, kteří se zdržují legálně v jednom členském státě, mohou pobývat v jiném členském státě.

Opatření přijatá Radou podle bodů 3 a 4 nebrání členskému státu, aby v dotčených oblastech zachoval nebo zavedl vnitrostátní právní úpravu, která je slučitelná s touto smlouvou a mezinárodními úmluvami.

Výše uvedená pětiletá lhůta neplatí pro přijetí opatření podle bodů 2 písm. b, 3 písm. a a 4.

© Článek 64/ex-čl. 73l Veřejný pořádek, stav nouze

1. Tato hlava se nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování práva a pořádku a zajišťování vnitřní bezpečnosti.

2. Jsou-li jeden nebo více členských států vystaveny stavu nouze v důsledku náhlého náporu občanů třetích států, může Rada, aniž by byl dotčen odstavec 1, na návrh Komise přijmout kvalifikovanou většinou ve prospěch dotčených členských států prozatímní opatření v trvání nejvýše šesti měsíců.

© Článek 65/ex-čl. 73m Justiční spolupráce v civilních věcech

Opatření v oblasti justiční spolupráce v civilních věcech s mezinárodním prvkem vydávaná podle článku 67 a pokud je to nutné k náležitému fungování vnitřního trhu, zahrnují:

a) zlepšení a zjednodušení

- systému mezinárodního doručování soudních a mimosoudních písemností;

- spolupráci při opatřování důkazů;

- uznání a výkon soudních a mimosoudních rozhodnutí v civilních a obchodních věcech;

b) podporu slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech a předpisů k řešení jurisdikčních konfliktů;

c) odstraňování překážek pro hladký průběh civilněprávního řízení, v případě nutnosti podporou slučitelnosti civilněprocesních předpisů platných v členských státech.

© Článek 66/ex-čl. 73n Spolupráce správních orgánů

Rada přijímá postupem podle článku 67 opatření k zajištění spolupráce mezi příslušnými úřady státní správy členských států v oblastech podle této hlavy, jakož i spolupráce mezi těmito úřady a Komisí.

© Článek 67/ex-čl. 73o Přejídná úprava

1. Rada se během přechodného období pěti let poté, co Amsterodamská smlouva vstoupí v platnost, usnáší jednomyslně na návrh Komise nebo z iniciativy některého členského státu a po konzultaci s Evropským parlamentem.

2. Po uplynutí těchto pěti let:

- Rada se usnáší na návrh Komise. Komise přezkoumává každou žádost členského státu, aby předložila návrh Radě.

- Rada přijme jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem rozhodnutí, podle kterého se na všechny oblasti či části oblastí, na které se vztahuje tato hlava, použije postup podle článku 251 a ustanovení o pravomocech Soudního dvora se přizpůsobí.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 přijímá Rada poté, co Amsterodamská smlouva vstoupí v platnost, opatření uvedená v článku 62 odstavec 2 písm. b, (i) a (iii) kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem.

4. Odchylně od odstavce 2 přijímá Rada po uplynutí pěti let od doby vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost opatření uvedená v článku 62 odstavec 2 písm. b, (ii) a (iv) postupem podle článku 251.

© Článek 68/ex-čl. 73p Podmínky řízení o předběžné otázce

1. Článek 234 se použije na tuto hlavu za následujících okolností a podmínek. Jestliže otázka výkladu této hlavy nebo platnosti a výkladu právních aktů vycházejících z této hlavy vydaných orgány Společenství vyvstane v určité právní věci, která je předmětem zahájeného řízení u soudu členského státu, jehož rozhodnutí již nemůže být napadeno opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, požádá tento soud Soudní dvůr o rozhodnutí v této otázce, jestliže rozhodnutí o ní považuje za nutné k vydání svého rozsudku.

2. Soudní dvůr v žádném případě nemá pravomoc rozhodovat o opatřeních a rozhodnutích podle článku 62 odstavec 1, která se týkají udržení práva a pořádku a zajištění vnitřní bezpečnosti.

3. Rada, Komise, nebo členský stát mohou požádat Soudní dvůr o rozhodnutí ve věci výkladu této hlavy a právních aktů vydaných orgány Společenství vycházejících z této hlavy. Rozhodnutí, která Soudní dvůr na takovou žádost vydá, se nevztahují na rozsudky soudů členských států, které se staly pravomocnými.

© Článek 69/ex-čl. 73q Spojené království, Irsko, Dánsko

Při používání této hlavy platí pro Spojené království a Irsko, aniž by byl dotčen Protokol o použití určitých aspektů článku 14 Smlouvy o založení Evropského společenství ve vztahu ke Spojenému království a Irsku, Protokol o postavení Spojeného království a Irska, a pro Dánsko Protokol o postavení Dánska.

xxx

SPOLEČNÁ PRAVIDLA PRO SOUTĚŽ, DANĚ A SBLIŽOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Kapitola 1

Pravidla soutěže

Oddíl 1

Pravidla platná pro podniky

© Článek 81/ex-čl. 85 Zákaz kartelů

1. Se společným trhem jsou neslučitelné a proto zakázané veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení soutěže na společném trhu, zejména ty, které

- a) přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky,
- b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice,
- c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování,
- d) uplatňují vůči obchodním partnerům nerovné podmínky při rovnocenných plněních, čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v soutěži,
- e) váží uzavření smlouvy na podmínku, že druhá strana přijme další plnění, která podle povahy věci nebo podle obchodních zvyklostí s předmětem takové smlouvy nesouvisejí.

2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané podle tohoto článku jsou neplatné.

3. Ustanovení odstavce 1 mohou však být prohlášena za neúčinná:

- pro dohody nebo kategorie dohod mezi podniky,
 - pro rozhodnutí nebo kategorie rozhodnutí o sdružení podniků a
 - pro jednání ve vzájemné shodě nebo kategorie takových jednání, které přispívají ke zlepšení výroby nebo odbytu výrobků nebo k podpoře technického či hospodářského pokroku, přičemž vyhrazují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících a které
- a) neukládají příslušným podnikům omezení, která nejsou k dosažení těchto cílů nutná,
 - b) neumožňovaly těmto podnikům vyloučit soutěž ve vztahu k podstatné části výrobků tímto dotčených.

© Článek 82/ex-čl. 86 Zákaz zneužití dominantního postavení

Se společným trhem je neslučitelné a proto zakázané, aby, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy, jeden nebo několik podniků zneužívalo dominantního postavení na společném trhu nebo jeho podstatné části.

Takové zneužívání může zejména spočívat

- a) v přímém nebo nepřímém vnucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných obchodních podmínek,
- b) v omezování výroby, odbytu nebo technického rozvoje ke škodě spotřebitelů,
- c) v uplatňování nerovných podmínek vůči obchodním partnerům při rovnocenných plněních, čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v soutěži,
- d) ve vázání uzavření smlouvy na podmínku, že druhá strana přijme další plnění, která podle povahy věci nebo podle obchodních zvyklostí s předmětem takové smlouvy nesouvisejí.

© Článek 83/ex-čl. 87 Prováděcí předpisy

1. Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem vydá nařízení nebo směrnice potřebné k provedení zásad vytyčených v člancích 81 a 82.

2. Cílem nařízení a směrnic uvedených v odstavci 1 je zejména:

a) zajistit dodržování zákazů uvedených v článku 81 odstavec 1 a v článku 82 stanovením pokut a opakovaných penále,

b) určit podrobnosti provádění článku 81 odstavec 3, s přihlédnutím k nutnosti zajistit účinný dozor na straně jedné a co největší zjednodušení administrativy na straně druhé,

c) podrobněji vymezit v případě potřeby rozsah uplatnění ustanovení článků 81 a 82 v jednotlivých hospodářských odvětvích,

d) vymezit příslušné úkoly Komise a Soudního dvora při provádění ustanovení uvedených v tomto odstavci,

e) vymezit poměr mezi vnitrostátními právními předpisy na jedné straně a ustanoveními tohoto oddílu, jakož i ustanoveními vydanými k provedení tohoto článku na straně druhé.

© Článek 84/ex-čl. 88 Oprávnění členských států

Dokud nenabudou účinnosti předpisy vydané podle článku 83, rozhodují o přípustnosti dohod, rozhodnutí a sladěných postupů a o zneužívání dominantního postavení na společném trhu orgány členských států v souladu se svým právem a s ustanoveními článku 85, zejména odstavce 3, a článku 82.

© Článek 85/ex-čl. 89 Oprávnění Komise

1. Aniž by byl dotčen článek 84, Komise zajišťuje provádění zásad vytyčených v člancích 81 a 82. Na žádost některého členského státu nebo z úřední povinnosti a v součinnosti s příslušnými úřady členských států, které jí budou nápomocny, Komise vyšetřuje případy domnělého porušení uvedených zásad. Jestliže zjistí, že k porušení došlo, navrhne prostředky vhodné k jeho odstranění.

2. Trvá-li porušení i nadále, Komise konstatuje porušení zásad zdůvodněným rozhodnutím. Komise může své rozhodnutí zveřejnit a zmocnit členské státy, aby učinily potřebná opatření k nápravě, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

© Článek 86/ex-čl. 90 Veřejné podniky, podniky s výsadními právy

1. Pokud jde o veřejné podniky a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, tyto státy neučiní ani nezachovají opatření odporující pravidlům této smlouvy, zejména pravidlům stanoveným v člancích 12 a 81 až 89.

2. Podniky, jimž je svěřeno poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nebo které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají ustanovením této smlouvy a zejména pravidlům soutěže, pokud uplatnění těchto ustanovení neznemožňuje právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly přiděleny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.

3. Komise dohlíží na provádění ustanovení tohoto článku a vydává podle potřeby členským státům potřebné směrnice a rozhodnutí.

Oddíl 2

Podpory poskytované státy

© Článek 87/ex-čl. 92 Slučitelné a neslučitelné podpory

1. Podpory poskytované v jakékoli formě státy nebo ze státních prostředků, které narušují nebo hrozí narušit soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.

2. Se společným trhem jsou slučitelné:

a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace založené na původu výrobků,

b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi,

c) podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa, pokud jsou potřebné k vyrovnání hospodářských nevýhod způsobených tímto rozdělením.

3. Za slučitelné se společným trhem mohou být považovány:

- a) podpory, které mají napomoci hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností,
- b) podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu,
- c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských aktivit nebo oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem,
- d) podpory, které mají napomoci kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a soutěže ve Společenství v míře odporující společnému zájmu,
- e) jiné druhy podpor, které mohou být vymezeny rozhodnutím Rady přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

© Článek 88/ex-čl. 93 Řízení; opatření

1. Komise ve spolupráci s členskými státy průběžně zkoumá systémy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim vhodná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování společného trhu.

2. Zjistí-li Komise, poté co vyzvala zainteresované strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná se společným trhem podle článku 87 nebo že je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví.

Nepodrobí-li se dotyčný stát tomuto rozhodnutí ve stanovené lhůtě, může Komise nebo jiný zainteresovaný stát odchýlně od článků 226 a 227 přímo předložit věc Soudnímu dvoru.

Rada může na žádost členského státu jednomyslně rozhodnout, že podpora, kterou tento stát poskytuje nebo hodlá poskytnout, má být jako výjimka z ustanovení článku 87 nebo nařízení uvedených v článku 89 považována za slučitelnou se společným trhem, jestliže mimořádné okolnosti takové rozhodnutí odůvodňují. Zahájila-li již Komise ve věci této podpory řízení stanovené v tomto odstavci, bude podáním žádosti příslušného státu Radě uvedené řízení pozastaveno až do vyjádření Rady.

Jestliže se však Rada nevyjádří do tří měsíců od podání této žádosti, rozhodne věc Komise.

3. Komise musí být včas informována o záměrech poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat své připomínky. Má-li za to, že takový záměr není s ohledem na článek 87 slučitelný se společným trhem, zahájí neprodleně řízení podle předchozího odstavce. Dotyčný členský stát nemůže provést zamýšlená opatření, dokud se v tomto řízení nedospěje ke konečnému rozhodnutí.

© Článek 89/ex-čl. 94 Prováděcí předpisy

Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem vydávat veškerá potřebná nařízení k provedení článků 87 a 88, a zejména stanovit podmínky provádění článku 88 odstavec 3, jakož i vymežit druhy podpor, které jsou vyňaty z tohoto řízení.

Kapitola 2

Daňová ustanovení

© Článek 90/ex-čl. 95 Daňové zrovnoprávnění při dovozu

Členské státy nepodrobí přímo nebo nepřímo výrobky jiných členských států vyššímu vnitřnímu zdanění jakéhokoli druhu než tomu, kterému jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí.

Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitřnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.

© Článek 91/ex-čl. 96 Daňové zrovnoprávnění při vývozu

Pokud jsou výrobky vyvezeny na území některého členského státu, nesmí být refundace vnitřních daní vyšší než vnitřní daň, kterým byly tyto výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

© Článek 92/ex-čl. 98 Daňová vyrovnání u přímých daní

Osvobození a refundace daní při vývozu do jiných členských států s výjimkou daně z obratu, spotřebních a ostatních nepřímých daní, jakož i vyrovnávací dávky při dovozu z členských států jsou přípustné pouze tehdy, byla-li zamýšlená opatření předem schválena na omezenou dobu Radou kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

© Článek 93/ex-čl. 99 Harmonizace nepřímých daní

Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem vydává pravidla pro harmonizaci právních předpisů týkajících se daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, pokud je taková harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu ve lhůtě uvedené v článku 14.

Kapitola 3

Sbližování právních předpisů

© Článek 94/ex-čl. 100 Sbližování právních předpisů; směrnice

Rada vydává jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem směrnice ke sblížení zákonů a jiných předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování společného trhu.

© Článek 95/ex-čl. 100a Sbližování právních předpisů o vnitřním trhu; ochranná doložka

1. Odchylně od ustanovení článku 94 budou použita k dosažení cílů uvedených v článku 14 ustanovení dále uvedená, pokud tato smlouva nestanoví jinak. Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijímá opatření ke sblížení ustanovení zákonů a jiných právních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření a fungování vnitřního trhu.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na ustanovení fiskální, ustanovení týkající se volného pohybu osob a na ustanovení týkající se práv a zájmů pracovníků.

3. Komise ve svých návrzích podle odstavce 1 týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele vezme za základ vysokou úroveň takové ochrany, přihlížejíc přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V rámci svých příslušných pravomocí usilují o tento cíl též Evropský parlament a Rada.

4. Pokládá-li členský stát, poté co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nutné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy z důvodu důležitých požadavků uvedených v článku 30 nebo vztahujících se k ochraně pracovního nebo životního prostředí, uvědomí o nich Komisi a sdělí důvody pro jejich ponechání.

5. Nadto, aniž by byl dotčen odstavec 4, pokládá-li členský stát, poté co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nutné zavést vnitrostátní předpisy, opírající se o nové vědecké poznatky k ochraně životního prostředí nebo pracovního prostředí, z důvodu specifického problému, který se objeví v tomto státě po vydání harmonizačních opatření, uvědomí o zamýšlených předpisech Komisi a sdělí důvody pro jejich zavedení.

6. Komise do šesti měsíců po uvědomění podle odstavce 4 a 5 dotčené vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, že neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nebrání fungování vnitřního trhu.

Nerozhodne-li Komise v této lhůtě, považují se vnitrostátní předpisy uvedené v odstavci 4 a 5 za schválené.

Komise může, je-li to opodstatněné složitostí záležitosti a není-li to nebezpečné pro lidské zdraví, sdělit členskému státu, že lhůtu uvedenou v tomto odstavci popřípadě prodlouží o dodatečnou až šestiměsíční lhůtu.

7. Jestliže je dovoleno členskému státu, aby podle odstavce 6 zachoval nebo zavedl vnitrostátní předpisy, které se odchylují od harmonizačního opatření, Komise neprodleně přezkoumá, zda není třeba navrhnout přízpůsobení tohoto opatření.

8. Vznese-li členský stát v určité oblasti, která byla předmětem harmonizačních opatření, konkrétní problém veřejného zdraví, sdělí to Komisi, která neprodleně přezkoumá, zda nenavrhne Radě odpovídající opatření.

9. Odchylně od postupu podle článku 226 a 227 může Komise nebo kterýkoli členský stát přímo předložit věc Soudnímu dvoru, domnívá-li se, že některý jiný členský stát zneužívá oprávnění stanovená v tomto článku.

10. Výše uvedená harmonizační opatření zahrnují v odůvodněných případech ochrannou doložku, která opravňuje členské státy z jednoho nebo více důvodů neekonomické povahy uvedených v článku 30 učinit dočasná opatření podléhající kontrole Společenství.

© Článek 96/ex-čl. 101 Odstraňování rušivých rozdílů

Zjistí-li Komise, že existující rozdíly mezi zákony a jinými předpisy členských států narušující podmínky soutěže na společném trhu a vyvolávající narušení, které je nutno odstranit, poradí se s příslušnými členskými státy.

Nevedou-li tyto porady k dohodě, která by takové narušení odstranila, vydá Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise potřebné směrnice. Komise a Rada mohou činit i jiná vhodná opatření stanovená v této smlouvě.

© Článek 97/ex-čl. 102 Předcházení rušivých rozdílů

1. Jsou-li důvody k obavám, že přijetí nebo změna zákonů nebo jiných předpisů může vyvolat narušení ve smyslu článku 96, poradí se členský stát, který přijetí nebo změnu zamýšlí, s Komisí. Komise po konzultaci s členskými státy doporučí příslušným státům vhodná opatření, aby k narušení nedošlo.

2. Jestliže stát, který hodlá přijmout nebo změnit vnitrostátní předpisy, nevyhoví doporučení Komise, nelze od jiných členských států požadovat, aby podle článku 96 změnily své vnitrostátní předpisy za účelem odstranění narušení. Jestliže členský stát, který nedbal doporučení Komise, vyvolá narušení jen ke své vlastní újmě, nepoužije se ustanovení článku 96.

HLAVA VII

(ex-hlava VI)

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ POLITIKA

Kapitola 1

Hospodářská politika

© Článek 98/ex-čl. 102a Provádění hospodářské politiky

Členské státy provádějí svou hospodářskou politiku se záměrem přispívat k dosažení cílů Společenství, uvedených v článku 2, a v návaznosti na hlavní směry uvedené v článku 99 odstavec 2. Členské státy a Společenství postupují ve shodě se zásadami stanovenými v článku 4 a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží a podporují tak účinnou alokaci zdrojů.

© Článek 99/ex-čl. 103 Základy hospodářské politiky; řízení o ní

1. Členské státy považují své hospodářské politiky za věc společného zájmu a koordinují je v rámci Rady v souladu s ustanoveními článku 98.

2. Rada přijme kvalifikovanou většinou na doporučení Komise návrh hlavních směrů hospodářských politik členských států a Společenství a podá o tom zprávu Evropské radě.

Evropská rada na základě této zprávy Rady projedná závěry k hlavním směrům hospodářských politik členských států a Společenství.

Na základě tohoto závěru Rada přijme kvalifikovanou většinou doporučení, které vymezí tyto hlavní směry. Rada o svém doporučení informuje Evropský parlament.

3. K zajištění užší koordinace hospodářských politik a stálé konvergence ekonomické výkonnosti členských států Rada na základě zpráv předkládaných Komisí sleduje ekonomický vývoj v každém členském státu a ve Společenství, jakož i soulad hospodářských politik s hlavními směry uvedenými v odstavci 2, a pravidelně provádí celkové hodnocení.

Pro účely tohoto mnohostranného dohledu poskytují členské státy Komisi informace o důležitých opatřeních v oblasti své hospodářské politiky a takové další informace, které považují za nezbytné.

4. Zjistí-li se na základě postupu uvedeného v odstavci 3, že hospodářské politiky členského státu nejsou v souladu s hlavními směry uvedenými v odstavci 2, nebo že vyvolávají riziko ohrožení fungování hospodářské a měnové unie, může Rada kvalifikovanou většinou na doporučení Komise dát dotyčnému členskému státu nezbytná doporučení. Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout o zveřejnění svých doporučení.

Předseda Rady a Komise podají Evropskému parlamentu zprávu o výsledcích mnohostranného dohledu. Předseda Rady může být pozván, aby vystoupil před příslušným výborem Evropského parlamentu, jestliže Rada svá doporučení zveřejnila.

5. Rada může postupem podle článku 252 přijmout podrobnosti postupu při mnohostranném dohledu podle odstavce 3 a 4 tohoto článku.

xxx

Kapitola 2

Měnová politika

© Článek 105/ex-čl. 105 Cíle a úkoly

1. Prvořadým cílem ESÚB je udržovat cenovou stabilitu. Aniž by byl dotčen cíl cenové stability, podporuje ESÚB obecné hospodářské politiky ve Společenství se záměrem přispět k dosažení cílů Společenství, jak jsou vymezeny v článku 2. ESÚB jedná ve shodě se zásadami stanovenými v článku 4 a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží a podporuje tak účinnou alokaci zdrojů.

2. Základní úkoly uskutečňované ESÚB jsou:

- definovat a provádět měnovou politiku Společenství,
- provádět devizové operace v souladu s ustanoveními článku 111,
- držet a spravovat oficiální devizové rezervy členských států,
- podporovat plynulé fungování platebních systémů.

3. Třetí bod odstavce 2 se nedotýká držení a správy pohotových devizových aktiv vládami členských států.

4. EÚB je konzultována:

- ke všem návrhům aktů Společenství z oblasti její působnosti,
- národními úřady, pokud jde o jakýkoli návrh legislativního opatření z oblasti její působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 107 odstavce 6.

EÚB může předkládat stanoviska příslušným orgánům Společenství nebo národním úřadům v záležitostech z oblasti své působnosti.

5. ESÚB přispívá k plynulému provádění opatření uskutečňovaných příslušnými úřady, která se týkají dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.

6. Rada může jednomyslně na návrh Komise po konzultaci s EÚB a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu svěřovat EÚB zvláštní úkoly, týkající se politik, které se vztahují k dohledu nad úvěrovými a dalšími finančními institucemi s výjimkou pojišťovacích podniků.

© Článek 106/ex-čl. 105a Vydávání bankovek a mincí

1. EÚB má výlučné právo povolovat vydávání bankovek ve Společenství. EÚB a národní ústřední banky mohou takové bankovky vydávat. Bankovky vydané EÚB a národními ústředními bankami jsou jedinými bankovkami, které mají status zákonného platidla ve Společenství.

2. Členské státy mohou vydávat mince poté, kdy objem jejich emise schválí EÚB. Rada může postupem podle článku 252 a po konzultaci s EÚB přijímat opatření k harmonizaci označování a technických specifikací všech mincí určených k oběhu v rozsahu nezbytném k umožnění jejich plynulého oběhu ve Společenství.

© Článek 107/ex-čl. 106 ESÚB, EÚB: struktura a Statut

1. ESÚB se skládá z EÚB a národních ústředních bank.

2. EÚB má právní subjektivitu.

3. ESÚB je řízen orgány EÚB s rozhodovacími pravomocemi, kterými jsou Rada EÚB a Výbor ředitelů.

4. Statut ESÚB je stanoven v protokolu připojeném k této smlouvě.

5. Články 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1(a) a 36 Statutu ESÚB může pozměňovat Rada buď kvalifikovanou většinou na doporučení EÚB a po konzultaci s Komisí, nebo jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s EÚB. V obou případech se požaduje souhlas Evropského parlamentu.

6. Rada může buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a EÚB, anebo na doporučení EÚB a po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí přijímat kvalifikovanou většinou pravidla uvedená v člancích 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 a 34.3 Statutu ESÚB.

© Článek 108/ex-čl. 107 Nezávislost EÚB

Při výkonu pravomocí a uskutečňování úkolů a povinností svěřených jim touto smlouvou nebudou ani EÚB, ani žádná národní ústřední banka, ani žádný člen jejich orgánů s rozhodovacími pravomocemi požadovat nebo přijímat pokyny od orgánů Společenství, od žádné vlády členského státu nebo od jakéhokoli jiného orgánu. Orgány Společenství a vlády členských států se zavazují respektovat tento princip a neusilovat o ovlivňování členů orgánů EÚB s rozhodovacími pravomocemi či národních ústředních bank při plnění jejich úkolů.

© Článek 109/ex-čl. 108 Povinnosti členských států

Každý členský stát zajistí nejpozději k datu ustavení ESÚB, aby jeho vnitrostátní právní předpisy, včetně statutu jeho národní ústřední banky, byly slučitelné s touto smlouvou a se statutem ESÚB.

© Článek 110/ex-čl. 108a Oprávnění EÚB

1. K plnění úkolů svěřených ESÚB, v souladu s ustanoveními této smlouvy a za podmínek stanovených statutem ESÚB, EÚB:

- vydává nařízení v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů definovaných v článku 3.1, první bod, v člancích 19.1, 22 a 25.2 statutu ESÚB a v případech, které stanoví akty Rady uvedené v článku 107 odstavec 6,
- vydává rozhodnutí nezbytná pro plnění úkolů svěřených ESÚB touto smlouvou a statutem ESÚB,
- podává doporučení a zaujímá stanoviska.

2. Nařízení má obecnou závaznost. Je závazné ve všech svých částech a bezprostředně použitelné v každém členském státu.

Doporučení a stanoviska závazná nejsou.

Rozhodnutí je závazné ve všech částech pro toho, komu je určeno.

Články 253 a 256 se vztahují na nařízení a rozhodnutí přijatá EÚB.

EÚB může rozhodnout o zveřejnění svých rozhodnutí, doporučení a stanovisek.

3. V mezích a za podmínek přijatých Radou postupem podle článku 107 odstavec 6 je EÚB zmocněna ukládat pokuty či opakovaná penále podnikům za neplnění závazků vyplývajících z jejich nařízení a rozhodnutí.

xxx

Kapitola 3

Institucionální ustanovení

© Článek 112/ex-čl. 109a Rada EÚB - složení

1. Rada EÚB se skládá ze členů Výboru ředitelů EÚB a z guvernérů národních ústředních bank.

2. a) Výbor ředitelů se skládá z prezidenta, viceprezidenta a čtyř dalších členů.

b) Prezident, viceprezident a další členové Výboru ředitelů jsou jmenováni z osobností uznávaných a zkušených v měnových a bankovních záležitostech společnou dohodou vlád členských států na úrovni hlav států či vlád na doporučení Rady, dané po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou EÚB.

Jejich funkční období je osmileté. Nemohou být jmenováni opakovaně. Členy Výboru ředitelů mohou být pouze státní příslušníci členských států.

© Článek 113/ex-čl. 109b Účast na zasedáních Rady; výroční zpráva

1. Předseda Rady a člen Komise se mohou účastnit zasedání Rady EÚB bez hlasovacího práva.

Předseda Rady může předkládat Radě EÚB návrhy k projednání.

2. Prezident EÚB je zván k účasti na zasedáních Rady, když Rada projednává záležitosti mající vztah k cílům a úkolům ESÚB.

3. EÚB zpracovává výroční zprávu o činnosti ESÚB a o měnové politice za předchozí a běžný rok pro Evropský parlament, Radu a Komisi a také Evropskou radu. Prezident EÚB tuto zprávu předkládá Radě a Evropskému parlamentu, které na jejím základě mohou uspořádat všeobecnou rozpravu.

Prezident EÚB a další členové Výboru ředitelů mohou být na žádost Evropského parlamentu nebo z vlastní iniciativy konzultováni příslušnými výbory Evropského parlamentu.

© Článek 114/ex-čl. 109c Měnový výbor; Hospodářský a finanční výbor

1. Na podporu koordinace politik členských států v rozsahu potřebném pro fungování vnitřního trhu se ustavuje Měnový výbor s poradním statutem.

Má následující úkoly:

- sledovat měnovou a finanční situaci členských států a Společenství a všeobecný platební styk členských států a pravidelně o tom informovat Radu a Komisi,
- vydávat stanoviska na žádost Rady nebo Komise, nebo z vlastní iniciativy a předkládat je těmto orgánům,

- aniž by tím byl dotčen článek 207, přispívat k přípravě prací Rady uváděných v člancích 59, 60, 99 odstavce 2, 3, 4 a 5, 100, 102, 103, 104, 116 odstavec 2, 117 odstavec 6, 119, 120, 121 odstavec 2 a 122 odstavec 1,

- posuzovat alespoň jednou ročně situaci, která - pokud jde o pohyb kapitálu a volnost plateb - vyplývá z provádění této smlouvy a z opatření přijatých Radou; posuzování se týká všech opatření vztahujících se k pohybu kapitálu a plateb; výbor podává zprávu Komisi a Radě o výsledku tohoto posouzení.

Každý členský stát a Komise jmenují po dvou členech do Měnového výboru.

2. Na počátku třetí etapy bude ustaven Hospodářský a finanční výbor. Měnový výbor uvedený v odstavci 1 bude zrušen.

Hospodářský a finanční výbor má tyto úkoly:

- vydávat stanoviska na žádost Rady či Komise, nebo z vlastní iniciativy a předkládat je těmto orgánům,

- sledovat ekonomickou a finanční situaci členských států a Společenství a pravidelně o tom, zejména o finančních vztazích se třetími zeměmi a mezinárodními orgány, informovat Radu a Komisi,

- aniž by tím byl dotčen článek 207, přispívat k přípravě prací Rady uvedených v člancích 59, 60, 99 odstavce 2, 3, 4 a 5, 100, 102, 103, 104, 105 odstavec 6, 106 odstavec 2, 107 odstavec 5 a 6, 111, 119, 120 odstavec 2 a 3, 122 odstavec 2, 123 odstavec 4 a 5, a plnit další poradní a přípravné úkoly přidělené mu Radou,

- posuzovat alespoň jednou ročně situaci, která - pokud jde o pohyb kapitálu a volnost plateb - vyplývá z provádění této smlouvy a z opatření přijatých Radou; posuzování se týká všech opatření vztahujících se k pohybu kapitálu a plateb; výbor podává Komisi a Radě zprávu o výsledku tohoto posouzení.

Každý členský stát, Komise a EÚB jmenují nejvíce po dvou členech výboru.

3. Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci s EÚB a výborem uvedeným v tomto článku stanoví podrobná pravidla týkající se složení Hospodářského a finančního výboru. Předseda Rady informuje o takovém rozhodnutí Evropský parlament.

4. Pokud existují členské státy, na něž se vztahují výjimky uváděné v člancích 122 a 123, sleduje výbor nad rámec úkolů podle odstavce 2 měnovou a finanční situaci a všeobecný platební styk těchto členských států a pravidelně o tom podává zprávy Radě a Komisi.

© Článek 115/ex-čl. 109d Účast Komise

V záležitostech upravených v člancích 99 odstavec 4, 104 (s výjimkou odstavce 14), 111, 121, 122 a 123 odstavec 4 a 5 může Rada nebo členský stát požádat Komisi, aby, je-li to vhodné, podala doporučení nebo návrh. Komise posoudí žádost a neprodleně předloží své závěry Radě.

xxx

xxx

HLAVA VIII

(ex-hlava VIa)

ZAMĚSTNANOST

© Článek 125/ex-čl. 109n Koordinovaná strategie zaměstnanosti

Členské státy a Společenství pracují podle této hlavy na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména podpory kvalifikace, výchovy a flexibility pracovníků a pracovních trhů a jejich přizpůsobivosti požadavkům hospodářské změny tak, aby dosáhly cílů článku 2 Smlouvy o Evropské unii a článku 2 této smlouvy.

© Článek 126/ex-čl. 109o Základní rysy politiky zaměstnanosti

1. Členské státy přispívají svou politikou zaměstnanosti slučitelnou s hlavními směry hospodářských politik členských států a Společenství přijatými podle článku 99 odstavec 2 k dosažení cílů uvedených v článku 125.

2. Členské státy považují podporu zaměstnanosti za záležitost společného zájmu a sladují své příslušné činnosti podle článku 128 v Radě, přičemž přihlížejí k těm národním zvyklostem, které se týkají odpovědnosti sociálních partnerů v této oblasti.

© Článek 127/ex-čl. 109p Vysoká úroveň zaměstnanosti

1. Společenství přispívá k vysoké úrovni zaměstnanosti tím, že podporuje spolupráci mezi členskými státy a podporuje jejich opatření v této oblasti, která v případě nutnosti doplňuje. Respektuje přitom kompetence členských států.

2. Cíl vysoké úrovně zaměstnanosti se bere v úvahu při stanovení a provádění politik a činností Společenství.

xxx

SPOLEČNÁ OBCHODNÍ POLITIKA

© Článek 131/ex-čl. 110 Cíle

Vytvořením celní unie hodlají členské státy přispět ve společném zájmu k harmonickému rozvoji světového obchodu, postupnému odstranění omezení mezinárodního obchodu a k snižování celních překážek.

Společná obchodní politika přihlíží k příznivému dopadu, který zrušení cel mezi členskými státy může mít na růst konkurenceschopnosti podniků těchto států.

© Článek 132/ex-čl. 112 Podpora vývozu; refundace

1. Aniž by byly dotčeny závazky, které členské státy převzaly v rámci jiných mezinárodních organizací, budou systémy podpor poskytovaných členskými státy vývozu do třetích zemí harmonizovány v míře nutné k zajištění toho, aby soutěž mezi podniky Společenství nebyla narušována.

Na návrh Komise vydává Rada kvalifikovanou většinou k tomu potřebné směrnice.

2. Předchozí ustanovení se nepoužijí na refundace celních poplatků nebo dávek s rovnocenným účinkem, ani na refundace nepřímých daní, včetně daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, které se povolují při vývozu zboží z členského státu do státu třetího, pokud tyto refundace nepřevyšují poplatky a daně, jimž byly vyvážené výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

© Článek 133/ex-čl. 113 Společná obchodní politika; provádění

1. Po uplynutí přechodného období se společná obchodní politika zakládá na jednotných zásadách, zejména pokud jde o úpravy celních sazeb, uzavírání celních a obchodních dohod, sjednocování liberalizačních opatření, vývozní politiku a obchodní ochranná opatření, jako jsou např. opatření pro případ dumpingu a subvencování.

2. Komise předkládá Radě návrhy k provádění společné obchodní politiky.

3. Je-li třeba sjednat dohody s jedním nebo více státy nebo s mezinárodními organizacemi, Komise podá doporučení Radě. Rada zmocní Komisi zahájit potřebná jednání.

Komise vede tato jednání v rámci směrnic, které pro ni Rada může vydat, a konzultuje Zvláštní výbor ustavený Radou, aby pomáhal Komisi při plnění tohoto úkolu.

Použijí se příslušná ustanovení článku 300.

4. Při výkonu pravomocí, které jí byly tímto článkem svěřeny, se Rada usnáší kvalifikovanou většinou.

5. Rada může na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslným rozhodnutím rozšířit použití odstavců 1 až 4 na mezinárodní jednání o dohodách o službách a právech duševního vlastnictví, pokud nejsou těmito odstavci již pokryta.

© Článek 134/ex-čl. 115 Ochranná klauzule

K zajištění toho, aby provedení obchodně politických opatření přijatých v souladu s touto smlouvou některým členským státem nebylo znemožněno odklonem obchodu, nebo vyvolá-li rozdílnost těchto opatření hospodářské obtíže v jednom státu nebo v několika členských státech, doporučí Komise metody potřebné spolupráce mezi členskými státy. Nestačí-li to, Komise může zmocnit členský stát, aby učinil nutná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

V naléhavém případě požádají členské státy Komisi o zmocnění, aby samy mohly učinit nezbytná opatření; Komise rozhodne co nejrychleji. Dotyčné členské státy poté oznámí opatření ostatním členským státům. Komise může kdykoli rozhodnout, že dotyčné členské státy mají příslušná opatření změnit nebo zrušit.

Přednostně je třeba volit taková opatření, která vyvolávají co nejmenší poruchy ve fungování společného trhu.

HLAVA X

(ex-hlava VIIa)

CELNÍ SPOLUPRÁCE

© Článek 135/ex-čl. 116 Opatření k posílení celní spolupráce

Rada přijímá v rámci působnosti této smlouvy postupem podle článku 251 opatření k posílení celní spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí. Používání trestního a procesního práva členských států není těmito opatřeními dotčeno.

HLAVA XI

(ex-hlava VIII)

SOCIÁLNÍ POLITIKA, VŠEOBECNÉ A ODBORNÉ VZDĚLÁVÁNÍ A MLÁDEŽ

Kapitola 1

Sociální ustanovení

© Článek 136/ex-čl. 117 Sociální cíle

Společenství a členské státy, respektující základní sociální práva, jak jsou stanovena v Evropské sociální chartě podepsané v Turínu 18. října 1961 a v Komunitární chartě základních sociálních práv pracovníků z roku 1989, sledují následující cíle: podporu zaměstnanosti, zlepšování životních a pracovních podmínek tak, aby došlo k jejich harmonizaci při zachování tendence k jejich zlepšování, náležitou sociální ochranu, sociální dialog, rozvoj potenciálu pracovních sil s ohledem na trvale vysokou úroveň zaměstnanosti a boj proti vylučování z trhu práce.

Za tímto účelem Společenství a členské státy provádějí opatření, která berou v úvahu rozmanitou vnitrostátní praxi, zejména ve smluvních vztazích, jakož i nutnost udržet konkurenceschopnost hospodářství Společenství.

Soudí, že takový rozvoj bude výsledkem jak fungování společeného trhu, který napomůže sladění sociálních systémů, tak postupů stanovených touto smlouvou a sblížování zákonů a jiných předpisů.

xxx

© Článek 140/ex-čl. 118c Spolupráce v sociální politice

Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 136 a aniž by tím byla dotčena jiná ustanovení této Smlouvy, Komise podporuje spolupráci mezi členskými státy a usnadňuje koordinaci jejich činnosti ve všech oblastech sociální politiky podle této kapitoly, zejména v oblastech týkajících se:

- zaměstnanosti;
- pracovního práva a pracovních podmínek;
- základního a dalšího odborného vzdělávání;
- sociálního zabezpečení;
- předcházení pracovních úrazů a nemocí z povolání;
- hygieny práce;
- práva na sdružování a kolektivní vyjednávání mezi zaměstnavateli a zaměstnanci.

Za tímto účelem jedná Komise v úzkém styku s členskými státy vypracováváním studií, podáváním stanovisek a zajišťováním konzultací o problémech, které existují na vnitrostátní úrovni anebo které jsou významné pro mezinárodní organizace.

Před podáním svých stanovisek podle tohoto článku konzultuje Komise s Hospodářským a sociálním výborem.

© Článek 141/ex-čl. 119 Stejně odměňování mužů a žen

1. Každý členský stát zajistí uplatnění zásady stejného odměňování mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci.

2. Odměnou ve smyslu tohoto článku se rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní dávky, které zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí pracovníkovi z titulu pracovního poměru.

Rovnost odměňování mužů a žen bez diskriminace podle pohlaví znamená:

- a) že odměna za stejnou práci při úkolové mzdě se vypočítává podle stejného tarifu,
- b) že odměna za práci při hodinové mzdě je stejná při stejném druhu práce.

3. Rada přijme postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem opatření k zabezpečení uplatnění zásady stejných příležitostí a stejného zacházení s muži a ženami v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejného odměňování při stejné nebo rovnocenné práci.

4. S ohledem na plné zajištění rovného zacházení s muži a ženami v pracovním procesu nebrání zásada rovného zacházení žádnému členskému státu zachovat nebo zavést opatření poskytující zvláštní výhody pro usnadnění odborné pracovní činnosti méně zastoupeného pohlaví nebo pro předcházení či kompenzaci nevýhod v jeho profesní kariéře.

© Článek 142/ex-čl. 119a Rovnocennost placené dovolené

Členské státy se vynasnaží zachovat rovnocennost existujících systémů placené dovolené.

© Článek 143/ex-čl. 120 Zpráva o dosahování sociálních cílů a demografické situaci

Komise vypracuje každoročně zprávu o pokroku v dosahování cílů stanovených v článku 136 a o demografické situaci ve Společenství. Zprávu postoupí Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru.

Evropský parlament může Komisi vyzvat, aby vypracovala zprávy o zvláštních problémech týkajících se sociální situace.

© Článek 144/ex-čl. 121 Přenášení úkolů na Komisi

Rada může jednomyslně po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem pověřit Komisi úkoly, které se týkají provádění společných opatření, zejména v oblasti sociálního zabezpečení migrujících pracovníků, uvedených v člancích 39 až 42.

© Článek 145/ex-čl. 122 Zpráva o sociální situaci

Komise věnuje ve své výroční zprávě pro Evropský parlament zvláštní kapitolu vývoji sociální situace ve Společenství.

Evropský parlament může Komisi vyzvat, aby vypracovala zprávy o zvláštních problémech týkajících se sociálních podmínek.

Kapitola 2

Evropský sociální fond

© Článek 146/ex-čl. 123 Úkoly

Pro zlepšení možností zaměstnávání pracovníků ve vnitřním trhu a tím přispění ke zvyšování životní úrovně se podle následujících ustanovení ustavuje Evropský sociální fond, jehož úkolem je rozšiřovat možnosti zaměstnávání pracovníků a zvyšovat jejich profesní a místní mobilitu uvnitř Společenství a usnadňovat jejich adaptaci na průmyslové změny, zejména odborným vzděláváním a rekvalifikací.

© Článek 147/ex-čl. 124 Správa

Fond je spravován Komisí.

Komisi je přitom nápomocen výbor, jehož předsedou je člen Komise a členy představitelé vlád, odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

© Článek 148/ex-čl. 125 Prováděcí rozhodnutí

Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů přijímá prováděcí rozhodnutí týkající se Evropského sociálního fondu.

Kapitola 3

Všeobecné a odborné vzdělávání a mládež

© Článek 149/ex-čl. 126 Spolupráce ve vzdělávací politice

1. Společenství přispívá k rozvoji kvalitního vzdělávání podporou spolupráce mezi členskými státy, a je-li to nezbytné, podporováním a doplňováním činnosti členských států při plném respektování jejich odpovědnosti za obsah výuky a za organizaci vzdělávacích systémů a jejich kulturní a jazykovou rozmanitost.

2. Činnost Společenství je zaměřena na:

- rozvoj evropské dimenze ve vzdělávání, zvláště výukou a šířením jazyků členských států;

- podporu mobility studentů a učitelů, mimo jiné podporou uznávání akademických diplomů a započítávání doby studia;
- podporu spolupráce mezi vzdělávacími zařízeními;
- rozvoj výměny informací a zkušeností týkajících se otázek společných vzdělávacím systémů členských států;
- podporu rozvoje výměn mládeže a učitelů a vychovatelů;
- podporu rozvoje dálkového vzdělávání.

3. Společenství a členské státy podporují spolupráci v oblasti vzdělávání se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy.

4. Aby přispěla k dosažení cílů uvedených v tomto článku, Rada:

- postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů přijímá podpůrná opatření, aniž by jimi harmonizovala zákony a ostatní předpisy členských států,
- kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijímá doporučení.

© Článek 150/ex-čl. 127 Politika odborného vzdělávání

1. Společenství provádí politiku odborného vzdělávání, která podporuje a doplňuje činnost členských států při plném respektování jejich odpovědnosti za obsah a organizaci odborného vzdělávání.

2. Činnost Společenství je zaměřena na:

- usnadňování adaptace na průmyslové změny, zejména odborným vzděláváním a rekvalifikací,
- zlepšování základního a dalšího odborného vzdělávání za účelem usnadnění profesního začlenění a znovuzачlenění do trhu práce,
- usnadňování přístupu k odbornému vzdělávání, podporu mobility instruktorů a praktikantů, a zvláště mladých lidí,
- stimulování spolupráce v oblasti odborného vzdělávání mezi vzdělávacími či výcvikovými zařízeními a podniky,
- rozvoj výměny informací a zkušeností týkajících se otázek společných systémů odborného vzdělávání členských států.

3. Společenství a členské státy podporují spolupráci se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti odborného vzdělávání.

4. Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů přijímá opatření, která přispívají k uskutečňování cílů tohoto článku, aniž by jimi harmonizovala zákony a ostatní právní předpisy členských států.

HLAVA XII

(ex-hlava IX)

KULTURA

© Článek 151/ex-čl. 128 Spolupráce v kultuře

1. Společenství přispívá k rozkvětu kultur členských států a přitom respektuje jejich národní a regionální rozmanitost a zároveň zdůrazňuje společné kulturní dědictví.

2. Činnost Společenství je zaměřena na povzbuzování spolupráce mezi členskými státy a v případě potřeby na podporu a doplňování jejich činnosti v následujících oblastech:

- zlepšování znalosti a šíření kultury a dějin evropských národů,
- zachování a ochrana kulturního dědictví evropského významu,
- nekomerční kulturní výměny,
- umělecká a literární tvorba, včetně tvorby v audiovizuální oblasti.

3. Společenství a členské státy podporují spolupráci v oblasti kultury se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy.

4. Společenství ve své činnosti podle ostatních ustanovení této smlouvy přihlíží ke kulturním aspektům, zejména aby byla respektována a podporována různorodost jeho kultur.

5. K dosažení cílů uváděných v tomto článku Rada:

- přijímá postupem podle článku 251 a po konzultaci s Výborem regionů podpůrná opatření, aniž by jimi harmonizovala zákony a ostatní předpisy členských států. Rada při postupu podle článku 251 rozhoduje jednomyslně,

- na návrh Komise vydává jednomyslně doporučení.

HLAVA XIII

(ex-hlava X)

ZDRAVOTNICTVÍ

© Článek 152/ex-čl. 129 Spolupráce ve zdravotnictví

1. Při stanovení a provádění všech politik a činností Společenství je zajištěn vysoký stupeň ochrany zdraví.

Činnost Společenství doplňuje politiku členských států a je zaměřena na upevňování zdraví obyvatelstva, předcházení civilizačních chorob a odstraňování příčin ohrožení lidského zdraví. Zahrnuje potírání nejzávažnějších chorob podporou výzkumu jejich příčin, přenášení a prevence, stejně jako zdravotnické informace a zdravotní výchovu.

Společenství doplňuje činnost členských států ke snížení škod na zdraví způsobených užíváním drog, včetně činnosti informační a preventivní.

2. Společenství napomáhá spolupráci mezi členskými státy v oblastech uvedených v tomto článku a podporuje, je-li to nutné, jejich činnost.

Ve spojení s Komisí členské státy navzájem koordinují své politiky a programy v oblastech uvedených v odstavci 1. V úzkém kontaktu se členskými státy může Komise vyvinout jakoukoli užitečnou iniciativu na podporu takové koordinace.

3. Společenství a členské státy podporují spolupráci se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti zdravotnictví.

4. Rada postupem podle článku 251 po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů přispívá k dosažení cílů tohoto článku přijímáním následujících opatření:

a) opatření k zajištění vysokých standardů kvality a bezpečnosti pro orgány a látky lidského původu, stejně jako pro krev a krevní deriváty; tato opatření nebudou žádnému členskému státu bránit zachovat nebo zavést přísnější ochranná opatření;

b) odchylně od článku 37 opatření v oblastech veterinární ochrany a ochrany rostlin, která mají za svůj přímý cíl ochranu zdraví obyvatelstva;

c) stimulačních opatření, která mají za cíl ochranu a zlepšení lidského zdraví, aniž by jimi harmonizovala zákony a ostatní předpisy členských států.

Rada může dále kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijímat doporučení k účelům uvedeným v tomto článku.

5. Činnost Společenství v oblasti veřejného zdraví plně respektuje odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče a služeb. Zejména opatření podle odstavce 4 (a) se nedotknou vnitrostátních předpisů o dárcovství nebo lékařském použití orgánů a krve.

HLAVA XIV

(ex-hlava XI)

OCHRANA SPOTŘEBITELE

© Článek 153/ex-čl. 129a Opatření na ochranu spotřebitele

1. Na podporu zájmů spotřebitelů a k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele přispívá Společenství k ochraně zdraví, bezpečnosti a hospodářských zájmů spotřebitelů, stejně jako k podpoře jejich práva na informace, osvětu a sdružování se k ochraně svých zájmů.

2. Požadavky ochrany spotřebitele je třeba respektovat při stanovení a provádění jiných politik a činností Společenství.

3. Společenství přispívá k dosažení cílů uvedených v odstavci 1 prostřednictvím:

- a) opatření přijatých podle článku 95 v souvislosti s dovršováním vnitřního trhu;
- b) opatření, která podporují, doplňují a monitorují politiku členských států;

4. Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijme opatření uvedená v odstavci 3(b);

5. Opatření přijatá podle odstavce 4 nebrání členskému státu zachovat nebo zavést přísnější ochranná opatření. Taková opatření musí být slučitelná s touto smlouvou a sdělují se Komisi.

xxx

HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ SOUDRŽNOST

© Článek 158/ex-čl. 130a Cíle; znevýhodněné regiony

Na podporu svého celkového harmonického rozvoje Společenství rozvíjí a sleduje činnosti vedoucí k posilování své hospodářské a sociální soudržnosti.

Společenství usiluje zejména o snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů nebo ostrovů, včetně venkovských oblastí.

© Článek 159/ex-čl. 130b Strukturální fondy; zpráva; akce

Členské státy provádějí a koordinují své hospodářské politiky tak, aby dosáhly též cílů uvedených v článku 158. Formulování a provádění politik a činností Společenství a zavádění vnitřního trhu přihlíží k cílům uvedeným v článku 158 a přispívá k jejich dosažení. Společenství také podporuje dosažení těchto cílů prostřednictvím strukturálních fondů (Evropský zemědělský poradní a záruční fond - poradní sekce, Evropský sociální fond, Evropský fond pro regionální rozvoj), Evropské investiční banky a jiných dostupných finančních nástrojů.

Komise předkládá každé tři roky Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o pokroku při dosahování hospodářské a sociální soudržnosti a o tom, jak k tomu přispěly různé prostředky stanovené v tomto článku. Tato zpráva případně obsahuje vhodné návrhy.

Ukáží-li se specifické činnosti mimo fondy jako nezbytné a bez újmy opatřením, o nichž bylo rozhodnuto v rámci jiných politik Společenství, mohou být takové činnosti přijaty Radou jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem, Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů.

© Článek 160/ex-čl. 130c Evropský fond pro regionální rozvoj

Evropský fond pro regionální rozvoj je určen k tomu, aby svou účastí na rozvoji a strukturálních změnách zaostávajících regionů a přeměně upadajících průmyslových oblastí pomáhal odstraňovat zásadní regionální rozdíly ve Společenství.

© Článek 161/ex-čl. 130d Úkoly strukturálních fondů; Fond soudržnosti

Bez újmy článku 162 Rada jednomyslně na návrh Komise a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů definuje úkoly, prioritní cíle a organizaci strukturálních fondů, které mohou zahrnovat seskupování fondů. Rada tímž postupem také stanoví obecná pravidla na ně použitelná a pravidla nezbytná pro zajištění jejich efektivnosti a pro zajištění koordinace fondů mezi sebou navzájem a s dalšími existujícími finančními nástroji.

Fond soudržnosti, ustavený Radou stejným postupem, poskytne finanční příspěvky na projekty v oblasti životního prostředí a transevropských sítí týkající se dopravní infrastruktury.

© Článek 162/ex-čl. 130e Prováděcí rozhodnutí

Prováděcí rozhodnutí týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj přijímá Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů.

Ve vztahu k Evropskému zemědělskému poradnímu a záručnímu fondu - poradní sekce a k Evropskému sociálnímu fondu se nadále budou používat články 37 a 148.

xxx

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

© Článek 174/ex-čl. 130r Cíle; opatření; mezinárodní spolupráce

1. Politika Společenství v oblasti životního prostředí přispívá k uskutečňování následujících cílů:

- udržování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí,
- ochrana lidského zdraví,
- obezřetné a racionální využívání přírodních zdrojů,
- podpora opatření na mezinárodní úrovni čelících regionálním a celosvětovým problémům životního prostředí.

2. Politika Společenství v oblasti životního prostředí je zaměřena na vysokou úroveň ochrany, přičemž přihlíží k rozdílné situaci v jednotlivých regionech Společenství. Je založena na zásadách obezřetnosti a prevence, nápravy ohrožení životního prostředí především u zdroje a náhrady škody znečišťovatelem.

V této souvislosti harmonizační opatření odpovídající požadavkům ochrany životního prostředí obsahují, kde to bude vhodné, ochrannou doložku dovolující členským státům přijmout z ekologických mimoekonomických důvodů dočasná opatření podléhající kontrole Společenství.

3. Při přípravě politiky v oblasti životního prostředí přihlédně Společenství k:

- dostupným vědeckým a technickým údajům,
- podmínkám životního prostředí v různých regionech Společenství,
- možnému prospěchu a nákladům plynoucím z činnosti nebo nečinnosti,
- ekonomickému a sociálnímu rozvoji Společenství jako celku a vyváženému rozvoji jeho regionů.

4. Společenství a členské státy v rámci svých vlastních kompetencí spolupracují s třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi. Podrobnosti spolupráce Společenství mohou být předmětem dohod mezi Společenstvím a třetími stranami, které se sjednávají a uzavírají v souladu s článkem 300.

Předchozím odstavcem není dotčena pravomoc členských států jednat v mezinárodních orgánech a uzavírat mezinárodní smlouvy.

© Článek 175/ex-čl. 130s Rozhodování; zásada, že škodu hradí znečišťovatel

1. Rada rozhodne postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů o činnostech Společenství k dosažení cílů uvedených v článku 174.

2. Odchylně od rozhodování stanoveného v odstavci 1 a aniž by byl dotčen článek 95 přijme Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem, Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů:

- předpisy především fiskální povahy,
- opatření týkající se územního plánování, využívání půdy, s výjimkou hospodaření s odpady a opatření všeobecné povahy, jakož i hospodaření s vodními zdroji,
- opatření významně ovlivňující volbu členského státu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu jeho zásobování energií.

Rada může za podmínek stanovených v předchozím pododstavci stanovit, o kterých záležitostech podle tohoto odstavce rozhodne kvalifikovanou většinou.

3. V ostatních oblastech přijímá Rada postupem podle článku 251 a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů všeobecné programy činnosti, v nichž stanoví přednostní cíle.

Rada přijme za podmínek odstavce 1 nebo odstavce 2, podle povahy věci, opatření nezbytná pro uskutečňování těchto programů.

4. Aniž by tím byla dotčena určitá opatření komunitární povahy, členské státy financují a provádějí politiku v oblasti životního prostředí.

5. Zahrnuje-li opatření založené na ustanoveních odstavce 1 náklady považované orgány členského státu za neúměrné, stanoví Rada v aktu zavádějícím toto opatření, aniž by tím byla dotčena zásada náhrady škody znečišťovatelem, přiměřená ustanovení ve formě:

- dočasné výjimky nebo
- finanční podpory z Fondu solidarity, vytvořeného podle článku 161.

© Článek 176/ex-čl. 130t Přísnější ochranná opatření

Ochranná opatření přijatá podle článku 175 nebrání tomu, aby každý členský stát zachovával nebo zaváděl přísnější ochranná opatření. Taková opatření musí být slučitelná s touto smlouvou. Označují se Komisi.

HLAVA XX

(ex-hlava XVII)

ROZVOJOVÁ SPOLUPRÁCE

© Článek 177/ex-čl. 130u Cíle

1. Politika Společenství v oblasti rozvojové spolupráce, která doplňuje politiky prováděné členskými státy, podporuje:

- udržitelný hospodářský a sociální rozvoj rozvojových zemí a zvláště těch z nich, které jsou v nejméně výhodné situaci;

- harmonické a postupné zapojování rozvojových zemí do světové ekonomiky;

- boj proti chudobě v rozvojových zemích.

2. Politika Společenství v této oblasti přispívá ke všeobecnému cíli rozvoje a upevnění demokracie a právního státu a respektování lidských práv a základních svobod.

3. Společenství a členské státy dodržují závazky a mají na zřeteli cíle, které schválily v OSN a dalších příslušných mezinárodních organizacích.

© Článek 178/ex-čl. 130v Zřetel k cílům politiky rozvoje

V politikách, které provádí a které mohou ovlivnit rozvojové země, má Společenství na zřeteli cíle uvedené v článku 177.

© Článek 179/ex-čl. 130w Opatření; úmluva ACP - ES

1. Aniž by tím byla dotčena jiná ustanovení této smlouvy, Rada postupem podle článku 251 přijme opatření nezbytná pro uskutečňování cílů uvedených v článku 177. Taková opatření mohou mít formu víceletých programů.

2. Evropská investiční banka přispívá za podmínek stanovených v jejím statutu k uskutečňování opatření uvedených v odstavci 1.

3. Ustanovení tohoto článku neovlivní spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi (ACP) v rámci úmluvy ACP-ES.

© Článek 180/ex-čl. 130x Sladňování programů pomoci

1. Společenství a členské státy koordinují své politiky v oblasti rozvojové spolupráce a sladí své programy pomoci, včetně svého vystupování v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích. Mohou podnikat společná opatření. Členské státy přispívají, jestliže je to nezbytné, k uskutečňování komunitárních programů pomoci.

2. Komise může vyvinout jakoukoli užitečnou iniciativu potřebnou na podporu koordinace uvedené v odstavci 1.

© Článek 181/ex-čl. 130y Mezinárodní dohody

Společenství a členské státy spolupracují v rámci svých kompetencí s třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi. Podrobnosti spolupráce Společenství mohou být předmětem dohod mezi Společenstvím a třetími stranami, které se sjednávají a uzavírají v souladu s článkem 300.

Předchozím pododstavcem není dotčena pravomoc členských států jednat v mezinárodních orgánech a uzavírat mezinárodní smlouvy.

xxx

ČÁST PÁTÁ

ORGÁNY SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

USTANOVENÍ O ORGÁNECH

Kapitola 1

Orgány

Oddíl 1

Evropský parlament

© Článek 189/ex-čl. 137 Úkoly; počet poslanců

Evropský parlament se skládá ze zástupců lidu států sdružených ve Společenství a vykonává pravomoc, kterou mu tato smlouva svěřuje.

Počet poslanců Evropského parlamentu nepřekročí sedm set.

© Článek 190/ex-čl. 138 Volby; rozdělení mandátů podle zemí

1. Zástupci lidu států sdružených ve Společenství jsou do Evropského parlamentu voleni přímým všeobecným hlasováním.

2. Počet zástupců volených v každém členském státu se stanoví takto:

xxx

V případě změn tohoto odstavce musí počet zástupců volených v každém členském státě zajišťovat přiměřené zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.

3. Zástupci jsou voleni na dobu pěti let.

4. Evropský parlament vypracuje návrh na volby se všeobecným přímým hlasováním konané ve všech členských státech jednotně nebo podle zásad společných všem členským státům.

Rada přijme jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu daného většinou hlasů jeho poslanců odpovídající pravidla a doporučí členským státům jejich přijetí v souladu s příslušnými ústavními předpisy.

5. Evropský parlament po vyžádání stanoviska Komise a s jednomyslným souhlasem Rady stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkcí svých poslanců.

© Článek 191/ex-čl. 138a Politické strany

Politické strany na evropské úrovni jsou důležitým faktorem integrace v Unii. Přispívají k vytváření evropského povědomí a k vyjadřování politické vůle občanů Unie.

© Článek 192/ex-čl. 138b Akty Společenství; účast EP

Pokud je to stanoveno v této smlouvě, Evropský parlament se účastní procesu přijímání aktů Společenství výkonem svých pravomocí v rámci postupů podle článků 251 a 252, jakož i udílením souhlasu či zaujímáním poradních stanovisek.

Evropský parlament může většinou hlasů svých poslanců požádat Komisi, aby předložila vhodné návrhy k záležitostem, kde je podle jeho názoru k provedení této smlouvy zapotřebí aktu Společenství.

© Článek 193/ex-čl. 138c Vyšetřovací výbor

Evropský parlament může při plnění svých povinností na žádost čtvrtiny poslanců ustavit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal, aniž by byly dotčeny pravomoci svěřené touto smlouvou jiným orgánům, údajné přestupky nebo nesprávnosti při uskutečňování práva Společenství, vyjma případů, kdy jsou tvrzené skutečnosti zkoumány soudem a soudní řízení ještě neskončilo.

Dočasný vyšetřovací výbor přestane existovat předložením své zprávy.

Podrobnosti o výkonu práva vyšetřovat se stanoví společnou dohodou Evropského parlamentu, Rady a Komise.

© Článek 194/ex-čl. 138d Petiční právo

Každý občan Unie a každá fyzická či právnická osoba s bydlištěm nebo registrovaným sídlem v členském státu má právo předložit individuálně či společně s dalšími občany nebo osobami podání Evropskému parlamentu v záležitosti, která spadá do působnosti Společenství a která se ho nebo jí přímo dotýká.

© Článek 195/ex-čl. 138e Ombudsman

1. Evropský parlament jmenuje ombudsmana zmocněného přijímat stížnosti od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické či právnické osoby s bydlištěm nebo registrovaným sídlem v členském státu, které se týkají

nesprávností v činnosti orgánů Společenství, s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při jejich soudní činnosti.

V souladu se svými povinnostmi provádí ombudsman šetření, shledá-li pro ně důvody, buď z vlastní iniciativy nebo na základě stížností předložených mu přímo nebo prostřednictvím poslance Evropského parlamentu, s výjimkou, kdy tvrzená fakta jsou nebo byla předmětem soudního řízení. Zjistí-li ombudsman nesprávnosti, postoupí záležitost dotčenému orgánu, který má lhůtu tři měsíců na to, aby mu sdělil své stanovisko. Ombudsman potom předá zprávu Evropskému parlamentu a dotčenému orgánu. Osoba podávající stížnost bude informována o výsledku takového šetření.

Ombudsman podává každoroční zprávu o výsledku svých šetření Evropskému parlamentu.

2. Ombudsman je jmenován po každé volbě Evropského parlamentu na dobu jeho funkčního období. Ombudsman může být jmenován opětovně.

Ombudsman může být odvolán z funkce Soudním dvorem na žádost Evropského parlamentu, nespĺňuje-li již podmínky požadované pro výkon své funkce nebo dopustil-li se závažného prohřešku.

3. Ombudsman vykonává svou funkci zcela nezávisle. Při plnění svých povinností nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádného orgánu. Ombudsman nesmí po dobu výkonu své funkce vykonávat jiné placené či neplacené povolání.

4. Evropský parlament po vyžádání stanoviska Komise a se souhlasem Rady daným kvalifikovanou většinou stanoví statut a všeobecné podmínky výkonu funkce ombudsmana.

© Článek 196/ex-čl. 139 Zasedání

Evropský parlament zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by jej bylo nutno svolávat, druhé úterý v březnu.

Evropský parlament se může sejít k mimořádnému zasedání na žádost většiny svých poslanců anebo na žádost Rady nebo Komise.

© Článek 197/ex-čl. 140 Předseda a předsednictvo; interpelace; vyslechnutí Rady

Evropský parlament volí z řad poslanců předsedu a předsednictvo.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí a ujímají se slova jménem Komise, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Evropský parlament nebo jeho poslanci.

Evropský parlament vyslechne Radu za podmínky, které stanoví ve svém jednacím řádu.

© Článek 198/ex-čl. 141 Usnášení

Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Evropský parlament většinou odevzdaných hlasů.

Kvorum stanoví jednací řád.

© Článek 199/ex-čl. 142 Jednací řád; záznamy z jednání

Evropský parlament přijímá svůj jednací řád většinou hlasů svých poslanců.

Záznamy z jednání Evropského parlamentu se zveřejňují způsobem stanoveným v jednacím řádu.

© Článek 200/ex-čl. 143 Výroční zpráva

Evropský parlament projednává na veřejném zasedání souhrnnou výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

© Článek 201/ex-čl. 144 Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi

Byl-li podán návrh, aby Komisi byla pro její činnost vyslovena nedůvěra, může Evropský parlament o tomto návrhu hlasovat teprve po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejně.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat dvěma třetinami odevzdaných hlasů a většinou poslanců Evropského parlamentu, odstoupí členové Komise kolektivně. Vyřizují však dále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazení v souladu s článkem 214. V tomto případě funkční období členů Komise, jmenovaných k jejich nahrazení, skončí k datu, k němuž by skončilo funkční období členů Komise, kteří kolektivně odstoupili.

Oddíl 2

Rada

© Článek 202/ex-čl. 145 Úkoly

K dosažení cílů vytyčených touto smlouvou a za podmínek jí vymezených Rada:

- zajišťuje koordinaci obecných hospodářských politik členských států,

-- má rozhodovací pravomoc,

- v právních aktech, jež přijímá, uděluje Komisi pravomoci k provádění pravidel, která Rada stanoví. Rada může upravit podmínky výkonu těchto pravomocí. Rada si může rovněž ve zvláštních případech vyhradit právo sama přímo vykonávat tyto prováděcí pravomoci. Postup uvedený výše musí být v souladu se zásadami a pravidly, na nichž se Rada na návrh Komise a po obdržení stanoviska Evropského parlamentu jednomyslně usnesla.

© Článek 203/ex-čl. 146 Složení; předsednictví

Rada se skládá z jednoho zástupce každého členského státu na ministerské úrovni, zmocněného zavazovat vládu tohoto členského státu.

Předsednictví vykonává postupně každý členský stát Rady po dobu šesti měsíců podle pořadí určeného jednomyslně Radou.

© Článek 204/ex-čl. 147 Svolávání

Radu svolává k zasedání její předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho z jejích členů nebo na žádost Komise.

© Článek 205/ex-čl. 148 Usnášení

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Rada většinou hlasů svých členů.

2. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, mají hlasy jejích členů tuto váhu:

xxx

3. Přijetí aktů vyžadujících jednomyslnost nebrání, zdrží-li se přítomní nebo zastoupení členové hlasování.

© Článek 206/ex-čl. 150 Hlasování v zastoupení

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

© Článek 207/ex-čl. 151 Výbor stálých zástupců; generální tajemník

1. Výbor složený ze stálých zástupců členských států odpovídá za přípravu práce Rady a za plnění úkolů, které mu Rada přidělí. V případech, stanovených v jednacím řádu Rady, může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, Vysokého zmocněnce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž pomáhá zástupce generálního tajemníka, který je odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generální tajemník a zástupce generálního tajemníka jsou jednomyslně jmenováni Radou.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.

3. Rada vydá svůj jednací řád.

K provedení článku 255 odstavec 3 stanoví Rada ve svém jednacím řádu podmínky, za nichž má veřejnost přístup k dokumentům Rady. Pro účely tohoto odstavce určí Rada případy, ve kterých Rada rozhoduje jako zákonodárce, aby se v těchto případech umožnil větší přístup k dokumentům s tím, že účinnost rozhodování zůstane zachována. V každém případě, kdy Rada rozhoduje jako zákonodárce, se zveřejní výsledky a odůvodnění hlasování, stejně jako zaprotokolovaná prohlášení.

© Článek 208/ex-čl. 152 Žádost o šetření a předložení návrhu

Rada může požádat Komisi, aby provedla šetření, která Rada pokládá k dosažení společných cílů za žádoucí, a aby jí předložila odpovídající návrhy.

© Článek 209/ex-čl. 153 Postavení výborů

Po obdržení stanoviska Komise Rada upraví právní postavení výborů předvídaných touto smlouvou.

© Článek 210/ex-čl. 154 Platy, náhrady a důchody

Rada kvalifikovanou většinou stanoví platy, náhrady a důchody předsedovi a členům Komise, předsedovi, soudcům, generálním advokátům a kancléři Soudního dvora. Stejnou většinou stanoví náhrady poskytované místo odměny za práci.

Oddíl 3

Komise

© Článek 211/ex-čl. 155 Úkoly

K zajištění řádného fungování a rozvoje společného trhu Komise:

- zabezpečuje provádění této smlouvy, jakož i aktů vydaných orgány Společenství na jejím základě;
- podává doporučení nebo stanoviska k otázkám, které jsou předmětem této smlouvy, pokud tak smlouva výslovně stanoví nebo jestliže to Komise považuje za nutné;
- má vlastní rozhodovací pravomoc a podílí se na tvorbě aktů Rady a Evropského parlamentu za podmínek stanovených touto smlouvou;
- vykonává pravomoce, které jí Rada udělí k provádění pravidel stanovených Radou.

© Článek 212/ex-čl. 156 Souhrnná zpráva

Komise zveřejní každoročně nejméně měsíc před zahájením zasedání Evropského parlamentu souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

© Článek 213/ex-čl. 157 Složení; plnění povinností

1. Komise se skládá z dvaceti členů vybíraných podle celkových schopností, kteří skýtají záruku naprosté nezávislosti.

Počet členů Komise může být Radou jednomyslně měněn.

Členy Komise mohou být pouze státní příslušníci členských států.

V Komisi musí být nejméně jeden státní příslušník z každého členského státu, přičemž počet členů majících stejnou státní příslušnost nesmí přesáhnout dva.

2. Členové Komise vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých povinností nesmějí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani jiného orgánu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s jejich funkcí. Každý členský stát se zavazuje respektovat tuto zásadu a neusilovat o ovlivňování členů Komise při plnění jejich úkolů.

Členové Komise nesmějí po dobu výkonu své funkce vykonávat jiné placené či neplacené povolání. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazují respektovat po dobu trvání své funkce i po jejím skončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestnosti a uvážlivosti pokud jde o přijímání určitých funkcí nebo výhod po skončení funkčního období. V případě porušení této povinnosti může Soudní dvůr na žádost Rady nebo Komise dotyčného člena buď odvolat v souladu s článkem 216, nebo mu odejmout nárok na důchod, případně na jiné požitky nahrazující důchod.

© Článek 214/ex-čl. 158 Jmenování; funkční období; schválení Evropským parlamentem

1. Členové Komise jsou jmenováni postupem uvedeným v odstavci 2 na období pěti let, ledaže článek 201 stanoví jinak.

Mohou být jmenováni opětovně.

2. Vlády členských států společnou dohodou určí osobnost, kterou zamýšlejí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Vlády členských států určí společnou dohodou s designovaným předsedou ostatní osoby, které zamýšlejí jmenovat za členy Komise.

Předseda a ostatní členové Komise určení tímto způsobem podléhají jako orgán schvalovacímu hlasování Evropského parlamentu. Po schválení Evropským parlamentem jsou předseda a ostatní členové Komise jmenováni společnou dohodou vlád členských států.

© Článek 215/ex-čl. 159 Odstoupení; obsazování uvolněných funkcí; nahrazování předsedy

Funkce člena Komise zaniká kromě uplynutí funkčního období či smrti též odstoupením nebo odvoláním.

Takto uvolněná funkce se na zbytek funkčního období obsadí novým členem, jmenovaným společnou dohodou vlád členských států. Rada může jednomyslně rozhodnout, že k jejímu obsazení nedojde.

V případě odvolání, odstoupení nebo smrti je předseda nahrazen na zbytek funkčního období. Při nahrazování předsedy se použije postup stanovený v článku 214 odstavec 2.

Kromě odvolání podle článku 216 zůstanou členové Komise ve svých funkcích, dokud nebudou nahrazeni.

© Článek 216/ex-čl. 160 Odvolání z funkce

Každý člen Komise, který již nesplňuje podmínky pro výkon své funkce nebo se dopustil závažného prohřešku, může být na žádost Rady nebo Komise Soudním dvorem odvolán.

© Článek 217/ex-čl. 161 Místopředsedové

Komise může jmenovat z řad svých členů jednoho nebo dva místopředsedy.

© Článek 218/ex-čl. 162 Konzultace s Radou; jednací řád

1. Rada a Komise se navzájem konzultují a společnou dohodou upravují způsoby své spolupráce.

2. Komise přijme svůj jednací řád tak, aby zajišťoval fungování její i jejích útvarů v souladu s ustanoveními této smlouvy. Komise zajistí zveřejnění tohoto řádu.

© Článek 219/ex-čl. 163 Předseda; usnášení

Komise plní své poslání za politického vedení svého předsedy.

Komise se usnáší většinou svých členů uvedených v článku 213.

Komise je schopna se usnášet jen je-li přítomen počet členů stanovený jejím jednacím řádem.

Oddíl 4

Soudní dvůr

© Článek 220/ex-čl. 164 Úkol

Soudní dvůr zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

© Článek 221/ex-čl. 165 Složení

Soudní dvůr se skládá z patnácti soudců.

Soudní dvůr zasedá v plénu. Může však vytvářet senáty složené ze tří, pěti nebo sedmi soudců, buď k provádění určitých přípravných šetření, nebo k rozhodování určitých skupin věcí v souladu s pravidly stanovenými k tomuto účelu.

Soudní dvůr zasedá v plénu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Společenství, který je stranou v řízení.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslně zvýšit počet soudců a provést nezbytné úpravy druhého a třetího pododstavce tohoto článku a druhého pododstavce článku 223.

© Článek 222/ex-čl. 166 Generální advokáti

Soudnímu dvoru pomáhá osm generálních advokátů. Na dobu od 1. ledna 1995 do 6. října 2000 však bude jmenován devátý generální advokát.

Úlohou generálních advokátů je předkládat veřejně, s veškerou nestranností a v plné nezávislosti odůvodněné závěry o všech věcech předložených Soudnímu dvoru, a napomáhat tak Soudnímu dvoru při výkonu jeho poslání vymezeného článkem 220.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslně zvýšit počet generálních advokátů a provést nezbytné úpravy třetího pododstavce článku 223.

© Článek 223/ex-čl. 167 Jmenování

Soudci a generální advokáti jsou vybíráni z osob skýtajících záruku naprosté nezávislosti, které buď splňují všechny požadavky, kladené v jejich zemích na výkon nejvyšších soudních funkcí, nebo jsou uznávanými znalci práva; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečnému zновуobsazování míst soudců. Zновуobsazování se střídavě týká osmi a sedmi soudců.

Každé tři roky dochází k částečnému zновуobsazování míst generálních advokátů. Zновуobsazování se vždy týká čtyř generálních advokátů.

Soudci a generální advokáti, jejichž období skončilo, mohou být jmenováni opětovně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opětovně.

© Článek 224/ex-čl. 168 Kancléř

Soudní dvůr jmenuje svého kancléře a upraví jeho postavení.

© Článek 225/ex-čl. 168a Soud prvního stupně

1. K Soudnímu dvoru je přičleněn soud pro prvoinstanční rozhodování o některých druzích žalob vymezených podmínkami v odstavci 2, proti jehož rozhodnutí lze za podmínek stanovených statutem podat k Soudnímu dvoru opravný prostředek, omezený na otázky práva. Tento soud není příslušný k rozhodování ani o žalobách podaných členskými státy, ani o předběžných otázkách podle článku 234.

2. Na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí Rada jednomyslně určí druhy žalob uvedené v odstavci 1 a složení Soudu prvního stupně a přijme nezbytné úpravy a dodatečná ustanovení ke Statutu Soudního dvora. Pokud Rada nerozhodne jinak, ustanovení této smlouvy vztahující se na Soudní dvůr, zejména ustanovení Protokolu o Statutu Soudního dvora, se vztahují na Soud prvního stupně.

3. Soudci Soudu prvního stupně jsou vybíráni z osob skýtajících záruku naprosté nezávislosti a způsobilých pro výkon soudcovské činnosti; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. K částečnému znovuobsazení míst soudců dochází každé tři roky. Soudce lze jmenovat opětovně.

4. Soud prvního stupně stanoví po dohodě se Soudním dvorem svůj jednací řád. Tento řád vyžaduje jednomyslný souhlas Rady.

© Článek 226/ex-čl. 169 Řízení o porušení smlouvy

Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, vydá o tom odůvodněné stanovisko poté, co umožní tomuto státu podat připomínky.

Nevyhoví-li tento stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise předložit věc Soudnímu dvoru.

© Článek 227/ex-čl. 170 Žaloba členského státu

Má-li členský stát za to, že jiný členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, může předložit věc Soudnímu dvoru.

Dříve než členský stát podá proti jinému členskému státu žalobu pro údajné nesplnění povinnosti, která pro něj vyplývá z této smlouvy, předloží věc Komisi.

Komise vydá odůvodněné stanovisko poté, co umožní zúčastněným státům, aby si navzájem předložily písemné i ústní připomínky.

Nevydá-li Komise takové stanovisko do tří měsíců od doby, kdy jí věc byla předložena, může být věc předložena Soudnímu dvoru bez stanoviska Komise.

© Článek 228/ex-čl. 171 Splnění rozsudku; pokuty a penále

1. Shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá z této smlouvy, je tento stát povinen učinit opatření, která splnění rozsudku Soudního dvora vyžaduje.

2. Má-li Komise za to, že dotyčný členský stát taková opatření neučinil, vydá poté, co umožnila státu předložit připomínky, odůvodněné stanovisko, uvádějící body, ve kterých dotyčný členský stát nesplnil rozsudek Soudního dvora. Neučiní-li dotyčný členský stát opatření nezbytná ke splnění rozsudku ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise věc předložit Soudnímu dvoru. V takovém případě navrhne paušální pokutu nebo opakované penále ve výši, jejíž zaplacení dotyčným členským státem považuje za přiměřené okolnostem.

Zjistí-li Soudní dvůr, že dotyčný členský stát nesplnil jeho rozsudek, může mu uložit zaplacení paušální pokuty nebo penále.

Tento postup se nedotýká článku 227.

© Článek 229/ex-čl. 172 Volné uvážení o sankcích

Nařízení vydaná společně Evropským parlamentem a Radou nebo Radou na základě ustanovení této smlouvy mohou Soudnímu dvoru přiznat volné uvážení týkající se sankcí, které tato nařízení upravují.

© Článek 230/ex-čl. 173 Přezkum právnosti aktů

Soudní dvůr přezkouvává právnost aktů přijímaných společně Evropským parlamentem a Radou, a aktů Rady, Komise a EÚB, kromě doporučení a stanovisek; přezkouvává rovněž právnost aktů Evropského parlamentu, které mají mít právní účinky vůči třetím stranám.

Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Radou nebo Komisí pro nepřislusnost, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo právního pravidla týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci.

Soudní dvůr má pravomoc za stejných podmínek rozhodovat o žalobách podaných Evropským parlamentem, Účetním dvorem a EÚB k ochraně jejich práv.

Každá fyzická nebo právnická osoba může za stejných podmínek podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

Žaloby upravené v tomto článku musí být podány do dvou měsíců, a to podle okolností od uveřejnění příslušného aktu, nebo jeho oznámení navrhovateli, jinak ode dne, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.

© Článek 231/ex-čl. 174 Prohlášení aktu za neplatný

Je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr prohlásí napadený akt za neplatný.

Jde-li však o nařízení, Soudní dvůr uvede, považuje-li to za nezbytné, ty účinky neplatného nařízení, které jsou považovány i nadále za platné.

© Článek 232/ex-čl. 175 Žaloba na nečinnost

Poruší-li Evropský parlament, Komise nebo Rada tuto smlouvu svou nečinností, mohou členské státy a ostatní orgány Společenství podat Soudnímu dvoru žalobu o zjištění tohoto porušení.

Tato žaloba je přípustná, jen byl-li příslušný orgán napřed vyzván, aby jednal. Jestliže po uplynutí dvou měsíců po takové výzvě se k ní orgán nevyjádří, může být žaloba podána ve lhůtě dalších dvou měsíců.

Každá fyzická či právnická osoba může za podmínek uvedených v předchozích odstavcích podat stížnost k Soudnímu dvoru na některý orgán Společenství proto, že jí neadresoval akt jiný než doporučení nebo stanovisko.

Soudní dvůr má za stejných podmínek pravomoc rozhodovat o žalobách podaných EÚB v oblastech spadajících do působnosti EÚB nebo podaných proti ní.

© Článek 233/ex-čl. 176 Povinnost činit opatření

Orgán či více orgánů, jejichž akt byl prohlášen za neplatný nebo jejichž nečinnost byla prohlášena za odporující této smlouvě, jsou povinny učinit opatření nutná ke splnění rozsudku Soudního dvora.

Tato povinnost se netýká povinností, které mohou vyplynout z použití článku 288, pododstavec 2.

Tento článek se vztahuje také na EÚB.

© Článek 234/ex-čl. 177 Rozhodování o předběžných otázkách

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) výkladu této smlouvy,
- b) platnosti a výkladu aktů orgánů Společenství a EÚB,
- c) výkladu statutů orgánů zřízených aktem Rady, pokud tak statuty stanoví.

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nutné k vydání svého rozsudku, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr.

© Článek 235/ex-čl. 178 Žaloby na náhradu škody

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle článku 288, pododstavec 2.

© Článek 236/ex-čl. 179 Pracovní spory

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených v služebním nebo pracovním řádu.

© Článek 237/ex-čl. 180 Pravomoc; EIB; EÚB

Soudní dvůr má pravomoc v mezích dále uvedených rozhodovat spory, které se týkají:

a) plnění závazků členských států, které vyplývají ze Statutu Evropské investiční banky. Správní rada Banky má v této souvislosti oprávnění, které článek 226 přiznává Komisi;

b) usnesení Rady guvernérů Evropské investiční banky. Každý členský stát, Komise a Správní rada Banky může v této souvislosti podat žalobu za podmínek stanovených v článku 230;

c) usnesení Správní rady Evropské investiční banky. Žaloby proti těmto usnesením mohou za podmínek stanovených v článku 230 podat pouze členské státy nebo Komise, a to pouze pro porušení formálního postupu stanoveného v článku 21, odstavce 2, 5, 6 a 7 Statutu Banky,

d) plnění povinností ústředními národními bankami, které pro ně vyplývají z této smlouvy a ze statutu ESÚB. Rada EÚB má v této věci ve vztahu k ústředním národním bankám stejné pravomoci, jaké článek 226 přiznává Komisi ve vztahu k členským státům. Shledá-li Soudní dvůr, že ústřední národní banka nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z této smlouvy, je tato banka povinna učinit opatření, která splnění rozsudku Soudního dvora vyžaduje.

© Článek 238/ex-čl. 181 Rozhodčí doložka

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem.

© Článek 239/ex-čl. 182 Rozhodčí dohoda

Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat každý spor mezi členskými státy, který souvisí s předmětem této smlouvy, je-li mu tento spor předložen na základě rozhodčí dohody.

© Článek 240/ex-čl. 183 Omezení působnosti

S výhradou pravomoci přiznané touto smlouvou Soudnímu dvoru nejsou spory, v nichž je Společenství stranou, vyňaty z tohoto důvodu z pravomoci vnitrostátních soudů.

© Článek 241/ex-čl. 184 Následná kontrola

Dotýká-li se spor platnosti nařízení vydaného společně Evropským parlamentem a Radou nebo nařízení Rady nebo Komise nebo EÚB, může se každá strana, i když lhůta stanovená v pododstavci pátém článku 230 uplynula, domáhat z důvodů stanovených v pododstavci druhém článku 230 před Soudním dvorem neaplikovatelnosti tohoto nařízení.

© Článek 242/ex-čl. 185 Neexistence odkladného účinku

Podání žaloby u Soudního dvora nemá odkladný účinek. Má-li Soudní dvůr za to, že okolnosti to vyžadují, může nařídit odklad uplatnění napadeného aktu.

© Článek 243/ex-čl. 186 Předběžná opatření

Soudní dvůr může ve věcech, které mu byly předloženy, nařídit nezbytná předběžná opatření.

© Článek 244/ex-čl. 187 Vykonatelnost

Rozsudky Soudního dvora jsou vykonatelné za podmínek článku 256.

© Článek 245/ex-čl. 188 Statut; jednací řád

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Rada může jednomyslně na žádost Soudního dvora po konzultaci s Komisí a Evropským parlamentem měnit ustanovení hlavy III Statutu.

Soudní dvůr stanoví svůj jednací řád. Tento jednací řád musí být jednomyslně schválen Radou.

Oddíl 5

Účetní dvůr

© Článek 246/ex-čl. 188a Úkol

1. Účetní dvůr provádí revizi účtů.

© Článek 247/ex-čl. 188b Složení; nezávislost

1. Účetní dvůr má patnáct členů.

2. Za členy Účetního dvora jsou vybírány osoby, které ve svých státech pracují nebo pracovaly v auditorských orgánech anebo které jsou pro tuto funkci zvláště kvalifikované. Musí skýtat veškeré záruky své nezávislosti.

3. Po konzultaci s Evropským parlamentem Rada jednomyslně jmenuje členy Účetního dvora na dobu šesti let. Členové Účetního dvora mohou být jmenováni opětovně.

Ze svého středu zvolí na tříleté období předsedu Účetního dvora, který může být zvolen opětovně.

4. Členové Účetního dvora vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých povinností nesmějí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani jiného orgánu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného se svou funkcí.

5. Členové Účetního dvora nesmějí po dobu výkonu své funkce vykonávat jiné placené nebo neplacené povolání. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazují respektovat po dobu trvání své funkce i po jejím skončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestnosti a uvážlivosti pokud jde o přijímání určitých funkcí nebo výhod po skončení funkčního období.

6. Funkce člena Účetního dvora zaniká kromě uplynutí funkčního období či smrti též odstoupením nebo odvoláním Soudním dvorem podle odstavce 7.

Takto uvolněná funkce se obsadí na zbytek funkčního období.

Kromě odvolání zůstanou členové Účetního dvora ve svých funkcích, dokud nebudou nahrazeni.

7. Člen Účetního dvora může být odvolán ze své funkce nebo zbaven nároku na důchod nebo jiné dávky nahrazující důchod jen v případě, že Soudní dvůr na žádost Účetního dvora shledá, že již nevyhovuje požadovaným podmínkám nebo neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce.

8. Rada kvalifikovanou většinou stanoví pracovní podmínky předsedy a členů Účetního dvora, zejména jejich platy, náhrady a důchody. Stejnou většinou stanoví náhrady poskytované místo odměny za práci.

9. Ustanovení Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, která platí pro soudce Soudního dvora, se použijí rovněž na členy Účetního dvora.

© Článek 248/ex-čl. 188c Přezkum účetnictví

1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Společenství. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každého z orgánů, které Společenství ustavilo, pokud to zřizovací akt nevyklučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví, právnosti a řádnosti souvisejících operací, které se uveřejní v Úředním listu Evropských společenství.

2. Účetní dvůr přezkoumává právnost a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního hospodaření. Podává přitom zprávy zejména o jakékoli nesrovnalosti.

Kontrola příjmů se uskutečňuje porovnáním splatných pohledávek a došlých úhrad ve prospěch Společenství.

Kontrola výdajů se uskutečňuje porovnáním přijatých závazků a poskytnutých úhrad.

Kontroly mohou být uskutečněny před účetní uzávěrkou příslušného rozpočtového roku.

3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a v případě potřeby přímo v ostatních orgánech Společenství a v členských státech, v prostorách jakékoli instituce, spravující příjmy a výdaje jménem Společenství, jakož i v prostorách fyzických a právnických osob, které získávají platby z rozpočtu. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s národními auditorskými orgány, a nemají-li tyto orgány potřebnou pravomoc, v součinnosti s příslušnými národními správami. Účetní dvůr a národní auditorské orgány členských států spolupracují v duchu důvěry a při respektování své nezávislosti. Tyto orgány nebo správy sdělí Účetnímu dvoru, zda mají v úmyslu se na kontrole podílet.

Ostatní orgány Společenství, instituce spravující příjmy nebo výdaje jménem Společenství, fyzické nebo právnické osoby, které získávají platby z rozpočtu a národní auditorské orgány, nebo nemají-li tyto orgány potřebnou pravomoc, příslušné národní správy, předají Účetnímu dvoru na jeho žádost doklady a informace, nezbytné pro splnění jeho úkolu.

Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské investiční banky o její činnosti při správě příjmů a výdajů Společenství je upraveno v dohodě mezi Účetním dvorem, Bankou a Komisí. Účetní dvůr má též právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Společenství spravovaných Bankou, i když taková dohoda neexistuje.

4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku výroční zprávu. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům Společenství a publikuje se v Úředním listu Společenství spolu s odpověďmi orgánů na zjištění Účetního dvora.

Účetní dvůr může dále kdykoli předkládat svá zjištění, zejména ve formě zvláštních zpráv k jednotlivým otázkám a na základě žádosti některého orgánu Společenství podávat stanoviska.

Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr většinou hlasů svých členů.

Pomáhá Evropskému parlamentu a Radě při kontrole provádění rozpočtu.

Kapitola 2

Ustanovení společná pro několik orgánů

© Článek 249/ex-čl. 189 Právní akty, jejich druhy a závaznost

K plnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Evropský parlament společně s Radou, Rada a Komise vydávají nařízení, směrnice a rozhodnutí a podávají doporučení nebo zaujímají stanoviska.

Nařízení má obecnou závaznost. Je závazné ve všech svých částech a bezprostředně použitelné v každém členském státě.

Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba forem a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům.

Rozhodnutí je závazné ve všech svých částech pro toho, komu je určeno.

Doporučení a stanoviska nejsou závazná.

© Článek 250/ex-čl. 189a Usnášení Rady na návrh Komise

1. Přijímá-li Rada podle této smlouvy akt na návrh Komise, může s výhradou článku 251 odstavce 4 a 5 takový návrh změnit pouze jednomyslně.

2. Dokud se Rada neusnesla, může Komise kdykoli během postupu vedoucího k přijetí aktu Společenství svůj návrh změnit.

© Článek 251/ex-čl. 189b Spolurozhodování

1. Odkazuje-li tato smlouva pokud jde o přijetí aktu na tento článek, použije se následující postup.

2. Komise předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě.

Po obdržení stanoviska Evropského parlamentu rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou následujícím způsobem:

- schválí-li veškeré změny obsažené ve stanovisku Evropského parlamentu, může přijmout navrhovaný akt v takto pozměněném znění;

- nenavrhne-li Evropský parlament žádné změny, může přijmout navrhovaný akt;

- jinak zaujme společný postoj a sdělí ho Evropskému parlamentu. Rada podrobně informuje Evropský parlament o důvodech, které ji vedly k zaujetí společného postoje. Komise podrobně vyrozumí Evropský parlament o svém postoji.

Jestliže do tří měsíců od tohoto sdělení Evropský parlament:

a) schválí společný postoj nebo neučiní žádné rozhodnutí, pokládá se dotyčný akt za přijatý shodně se společným postojem;

b) odmítne společný postoj absolutní většinou hlasů svých poslanců, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý;

c) navrhne změny společného postoje absolutní většinou hlasů svých poslanců, změněný text postoupí Radě a Komisi, která zaujme stanovisko k těmto změnám.

3. Schválí-li Rada kvalifikovanou většinou do tří měsíců po jejich obdržení všechny změny navržené Evropským parlamentem, pokládá se dotyčný akt za přijatý v podobě takto pozměněného společného postoje; o změnách, k nimž Komise zaujala odmítavé stanovisko, rozhoduje však Rada jednomyslně. Neschválí-li Rada všechny změny, svolá předseda Rady po dohodě s předsedou Evropského parlamentu do šesti týdnů Dohodovací výbor.

4. Dohodovací výbor, který se skládá ze členů Rady nebo jejich zástupců a ze stejného počtu zástupců Evropského parlamentu, má za úkol dosáhnout dohody o společném návrhu kvalifikovanou většinou členů Rady nebo jejich zástupců a většinou zástupců Evropského parlamentu. Komise se účastní jednání Dohodovacího výboru a vyvíjí všechnu potřebnou iniciativu ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady. Při plnění svého úkolu se Dohodovací výbor zabývá společným postojem ve světle změn navržených Evropským parlamentem.

5. Schválí-li Dohodovací výbor do šesti týdnů od svého svolání společný návrh, Evropský parlament, který se usnáší většinou odevzdaných hlasů, a Rada, která se usnáší kvalifikovanou většinou, mají od tohoto schválení šest týdnů na to, aby přijaly navrhovaný akt shodně se společným návrhem. Neschválí-li jeden z dvou orgánů navržený akt, považuje se za nepřijatý.

6. Neschválí-li Dohodovací výbor společný návrh, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý.

7. Tříměsíční, resp. šestitýdenní lhůta uvedená v tomto článku se prodlužuje na návrh Evropského parlamentu nebo Rady nejvýše o jeden měsíc, resp. dva týdny.

© Článek 252/ex-čl. 189c Spolupráce

Odkazuje-li tato smlouva pokud jde o přijetí aktu na tento článek, použije se následující postup:

a) Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po obdržení stanoviska Evropského parlamentu přijme společný postoj.

b) Společný postoj Rady se sdělí Evropskému parlamentu. Rada a Komise podrobně informují Evropský parlament o důvodech, které vedly Radu k přijetí společného postoje a také o postoji Komise.

Schválí-li Evropský parlament do tří měsíců od tohoto sdělení společný postoj nebo se k němu v této lhůtě nevysloví, Rada s konečnou platností navrhovaný akt přijme shodně se společným postojem.

c) Evropský parlament může v tříměsíční lhůtě uvedené v bodě b) navrhnout většinou hlasů svých poslanců změny společného postoje Rady. Evropský parlament rovněž může stejnou většinou odmítnout společný postoj Rady. Výsledek jednání bude sdělen Radě a Komisi.

Odmítne-li Evropský parlament společný postoj Rady, může Rada akt při druhém projednávání přijmout pouze jednomyslně.

d) Komise do jednoho měsíce přezkoumá návrh, na jehož základě Rada přijala svůj společný postoj, přičemž přihlédně ke změnám navrženým Evropským parlamentem.

Komise předá Radě zároveň s přezkoumaným návrhem ty změny navrhované Evropským parlamentem, které nepřijala, spolu s vysvětlením důvodu. Rada může jednomyslně tyto změny přijmout.

e) Rada přijímá kvalifikovanou většinou návrh přezkoumaný Komisí.

Návrh přezkoumaný Komisí může Rada změnit pouze jednomyslně.

f) V případech uvedených v bodě c), d) a e) se Rada usnáší do tří měsíců. Neusnese-li se v této lhůtě, návrh Komise se pokládá za nepřijatý.

g) Lhůty uvedené v bodě b) a f) mohou být prodlouženy neděle o jeden měsíc společnou dohodou Rady a Evropského parlamentu.

© Článek 253/ex-čl. 190 Zdůvodňování

Nařízení, směrnice a rozhodnutí přijímané společně Evropským parlamentem a Radou, jakož i takové akty přijímané Radou nebo Komisí musí být zdůvodněny a obsahovat odkaz na návrhy nebo stanoviska, vyžádané podle této smlouvy.

© Článek 254/ex-čl. 191 Promulgace; účinnost

1. Nařízení, směrnice a rozhodnutí přijaté postupem podle článku 251 podepisuje předseda Evropského parlamentu a předseda Rady a uveřejňují se v Úředním listu Společenství. Nabývají účinnosti dnem, který je v nich stanoven, anebo, není-li takový den stanoven, dvacátého dne po uveřejnění.

2. Nařízení Rady a Komise, jakož i směrnice těchto orgánů, které jsou určeny všem členským státům, se uveřejňují v Úředním listu Společenství. Nabývají účinnosti dnem, který je v nich stanoven, anebo, není-li takový den stanoven, dvacátého dne po uveřejnění.

3. Ostatní směrnice a rozhodnutí se oznamují těm, jimž jsou určeny, a nabývají účinnosti tímto oznámením.

© Článek 255/ex-čl. 191a Přístup k dokumentům

1. Každý občan Unie a každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státu má právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise s výhradou zásad a podmínek, stanovených v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Obecné zásady a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu při výkonu tohoto práva na přístup k dokumentům stanoví Rada do dvou let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost postupem podle článku 251.

3. Každý ze shora uvedených orgánů stanoví ve svém jednacím řádu zvláštní úpravu přístupu ke svým dokumentům.

© Článek 256/ex-čl. 192 Výkon rozhodnutí

Rozhodnutí Rady nebo Komise, která ukládají peněžní závazek, jsou vykonatelná; vykonatelná nejsou rozhodnutí Rady a Komise, která ukládají peněžitý závazek státům.

Výkon rozhodnutí se řídí pravidly občanského práva procesního toho státu, na jehož území se výkon rozhodnutí provádí. Doložku vykonatelnosti připojí po přezkoumání, omezeném jen na ověření pravosti rozhodnutí, vnitrostátní orgán, který bude k tomu určen vládou každého členského státu; jeho určení bude oznámeno Komisi a Soudnímu dvoru.

Jsou-li na žádost oprávněné strany splněny tyto formální náležitosti, může strana požádat o výkon rozhodnutí v souladu s vnitrostátním právem přímo příslušný orgán.

Výkon rozhodnutí může být zastaven jen na základě rozhodnutí Soudního dvora. Kontrola řádného provádění exekučních opatření podléhá však pravomoci vnitrostátních justičních orgánů.

Kapitola 3

Hospodářský a sociální výbor

© Článek 257/ex-čl. 193 Složení

Ustavuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor je složen z představitelů různých oblastí hospodářského a sociálního života, zejména výrobců, zemědělců, dopravců, zaměstnanců, řemeslníků, příslušníků svobodných povolání a veřejnosti.

© Článek 258/ex-čl. 194 Počet členů

Počet členů výboru se stanoví takto:

xxx

Členové výboru jsou jmenováni jednomyslně Radou na čtyři roky. Mohou být jmenováni opětovně.

Členové Výboru nesmějí být vázáni žádnými závaznými pokyny. Vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Rada stanoví kvalifikovanou většinou odměny členů výboru.

© Článek 259/ex-čl. 195 Jmenování

1. Pro jmenování členů výboru předloží každý členský stát Radě seznam obsahující dvojnásobný počet kandidátů, než je počet míst připadajících na jeho příslušníky.

Složení výboru musí odpovídat nutnosti přiměřeného zastoupení různých oblastí hospodářského a sociálního života.

2. Rada se poradí s Komisí. Rada si může vyžádat názor evropských organizací, reprezentujících různé hospodářské a sociální úseky, jež mají zájem na činnosti Společenství.

© Článek 260/ex-čl. 196 Předseda a předsednictvo; svolávání; jednacím řád

Výbor volí ze svých členů předsedu a předsednictvo na dobu dvou let.

Přijímá svůj jednacím řád.

Výbor svolává jeho předseda na žádost Rady nebo Komise. Může se také scházet z vlastní iniciativy.

© Článek 261/ex-čl. 197 Odborné sekce; podvýbory

Výbor má odborné sekce pro hlavní oblasti, které jsou předmětem této smlouvy.

Odborné sekce vyvíjejí svou činnost v rámci obecné působnosti Výboru. S odbornými sekcemi nelze konzultovat nezávisle na Výboru.

V rámci Výboru mohou být ustaveny také podvýbory pro vypracování návrhů stanovisek k určitým otázkám nebo oblastem, které jsou předkládány k projednání Výboru.

Jednací řád upravuje způsob sestavení a působnost odborných sekcí a podvýborů.

© Článek 262/ex-čl. 198 Konzultace

Rada nebo Komise jsou povinny konzultovat s Výborem v případech, které tato smlouva stanoví. Tyto orgány mohou s Výborem konzultovat, kdykoli to považují za vhodné. Ten může také vydat stanovisko z vlastní iniciativy v případech, kdy to považuje za vhodné.

Rada nebo Komise, považují-li to za nezbytné, stanoví Výboru pro předložení jeho stanoviska lhůtu, která nesmí být kratší než jeden měsíc ode dne, kdy tato lhůta byla oznámena předsedovi. Nebude-li stanovisko ve stanovené lhůtě předloženo, mohou Komise a Rada jednat i bez něj.

Stanoviska Výboru a příslušné odborné sekce, jakož i zápis o jejich jednání se postupují Radě a Komisi.

S Hospodářským a sociálním výborem může konzultovat Evropský parlament.

Kapitola 4

Výbor regionů

© Článek 263/ex-čl. 198a Složení; počet členů

Tímto se ustavuje výbor (dále jen "Výbor regionů") jako poradní orgán složený ze zástupců regionálních a místních orgánů.

Počet členů Výboru regionů je následující:

xxx

Členy výboru a stejný počet náhradníků jmenuje na čtyři roky Rada jednomyslně na návrh příslušných členských států. Mohou být jmenováni opětovně. Člen výboru nemůže být současně poslancem Evropského parlamentu.

Členové výboru nesmějí být vázáni závaznými pokyny. Vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

© Článek 264/ex-čl. 198b Předseda a předsednictvo; svolávání

Výbor regionů volí ze svých členů předsedu a předsednictvo na dobu dvou let.

Vydává svůj jednací řád.

Výbor svolává jeho předseda na žádost Rady nebo Komise. Může se také scházet z vlastní iniciativy.

© Článek 265/ex-čl. 198c Konzultace

Rada nebo Komise konzultují s Výborem regionů, stanoví-li tak tato smlouva, a ve všech ostatních případech, v nichž to jeden z těchto dvou orgánů považuje za vhodné, zejména pak v případech přeshraniční spolupráce.

Rada nebo Komise, považují-li to za nezbytné, stanoví Výboru k předložení jeho stanoviska lhůtu, která nesmí být kratší než jeden měsíc ode dne, kdy tato lhůta byla oznámena předsedovi. Nebude-li stanovisko ve stanovené lhůtě předloženo, mohou Komise a Rada jednat i bez něj.

Je-li Hospodářský a sociální výbor konzultován podle článku 262, Rada nebo Komise informují Výbor regionů o této žádosti o stanovisko. Usoudí-li Výbor regionů, že jsou dotčeny specifické regionální zájmy, může v této věci vydat stanovisko.

S Výborem regionů může konzultovat Evropský parlament.

Může vydat stanovisko z vlastní iniciativy v případech, kdy to považuje za účelné.

Stanovisko Výboru společně se zápisem o jednání se postupuje Radě a Komisi.

Kapitola 5

Evropská investiční banka

© Článek 266/ex-čl. 198d Právní subjektivita; členové; Statut

Evropská investiční banka má právní subjektivitu.

Členy Evropské investiční banky jsou členské státy.

Statut Evropské investiční banky je obsažen v Protokolu připojeném k této smlouvě.

© Článek 267/ex-čl. 198e Úkol

Úkolem Evropské investiční banky je přispívat k vyváženému a nerušenému rozvoji společného trhu v zájmu Společenství; Banka k tomu využívá jak prostředků získaných na kapitálovém trhu, tak prostředků vlastních. Za tím účelem Banka nevýdělečným poskytováním půjček a záruk usnadňuje financování dále uvedených projektů ve všech odvětvích hospodářství:

- a) projektů na rozvoj méně rozvinutých oblastí;
- b) projektů na modernizaci nebo konverzi podniků anebo na vytvoření nových pracovních příležitostí vzniklých postupným utvářením společného trhu, které pro svůj rozsah nebo pro svou povahu nemohou být plně financovány prostředky dostupnými v jednotlivých členských státech;
- c) projektů společného zájmu více členských států, které pro svůj rozsah nebo povahu nemohou být plně financovány prostředky dostupnými v jednotlivých členských státech.

Při uskutečňování svého úkolu Banka spolu s pomocí ze strukturálních fondů a dalšími nástroji financování Společenství usnadňuje financování investičních programů.

xxx

© Článek 300/ex-čl. 228 Dohody Společenství

1. Předpokládá-li tato smlouva uzavření dohod mezi Společenstvím a jedním nebo několika státy nebo mezinárodními organizacemi, dá Komise doporučení Radě, která zmocní Komisi zahájit nezbytná jednání. Komise povede tato jednání konzultujíc se zvláštními výbory, jmenovanými Radou, aby jí v tomto úkolu pomáhaly, a podle směrnic, které jí Rada může dát.

Rada se při výkonu pravomocí svěřených jí podle tohoto odstavce usnáší kvalifikovanou většinou, s výjimkou případů stanovených v odstavci 2 pododstavec 1, kdy se usnáší jednomyslně.

2. S výhradou pravomocí, svěřených v této oblasti Komisi, rozhoduje o podpisu, s nímž může být spojeno rozhodnutí o prozatímním provádění před vstupem v platnost, a o uzavření dohod kvalifikovanou většinou Rada na návrh Komise. Rada se usnáší jednomyslně jednak týká-li se dohoda oblastí, kde je pro přijetí vnitřních předpisů třeba jednomyslnosti, jednak v případě dohod uvedených v článku 310.

Odchylně od odstavce 3 se tohoto postupu použije též tehdy, má-li se rozhodnout o pozastavení provádění dohody nebo o zaujetí postojů, které je třeba zastávat jménem Společenství v orgánu ustanoveném v důsledku dohody podle článku 310, pokud takový orgán má činit rozhodnutí s právními následky s výjimkou rozhodnutí k doplnění nebo změně institucionálního rámce dotčené dohody.

Evropský parlament bude okamžitě a podrobně informován o všech rozhodnutích přijatých podle tohoto odstavce, o prozatímním provádění nebo pozastavení dohody nebo zaujetí postoje, který Společenství bude zastávat v orgánu ustaveném na základě dohody podle článku 310.

3. Nejde-li o dohody uváděné ve třetím odstavci článku 133, uzavírá dohody Rada po konzultaci s Evropským parlamentem, a to i v případech, kdy se dohoda dotýká oblasti, v níž je pro přijetí vnitřních pravidel požadován postup uvedený v článku 251 nebo v článku 252. Evropský parlament zaujme stanovisko ve lhůtě, kterou může Rada stanovit podle naléhavosti věci. Nezaujme-li stanovisko v této lhůtě, může Rada dále jednat.

Odchylně od předchozího pododstavce se dohody uvedené v článku 310, jiné dohody vytvářející zavedením postupů spolupráce zvláštní institucionální rámec, dohody mající významné rozpočtové dopady na Společenství a dohody měnící akt přijatý postupem podle článku 251 uzavírají se souhlasem Evropského parlamentu.

Rada a Evropský parlament se mohou v naléhavých případech dohodnout na lhůtě pro vyslovení tohoto souhlasu.

4. Při uzavírání dohody může Rada zmocnit Komisi, aby odchylně od druhého odstavce jménem Společenství schvalovala její změny, jestliže dohoda stanoví, že takové změny se přijímají zjednodušeným postupem nebo orgánem stanoveným dohodou. K takovému zmocnění může Rada připojit zvláštní podmínky.

5. Zamýšlí-li Rada uzavřít dohodu, která vyžaduje změny této smlouvy, musí být tyto změny nejprve přijaty postupem podle článku 48 Smlouvy o Evropské unii.

6. Rada, Komise nebo členský stát si mohou předem vyžádat posudek Soudního dvora o slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními této smlouvy. Je-li posudek Soudního dvora záporný, může dohoda vstoupit v platnost jen v souladu s článkem 48 Smlouvy o Evropské unii.

7. Dohody uzavřené za podmínek stanovených tímto článkem jsou závazné pro orgány Společenství i pro členské státy.

© Článek 301/ex-čl. 228a Okamžitá opatření

Předpokládá-li se ve společných postojích nebo společných akcích přijatých podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice určitý postup Společenství směřující k pozastavení, omezení nebo úplnému přerušení hospodářských vztahů s jednou nebo několika třetími zeměmi, učiní Rada nezbytná okamžitá opatření. Rada se usnává kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

© Článek 302/ex-čl. 229 Styky s mezinárodními organizacemi

xxx